Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1683 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 24 septembrie 1954

Tineri și tinere de la sate! Intensificați întrecerea socialistă și patriotică în cinstea Congresului al II-lea al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie. Fiți în primele rînduri ale luptei pentru îndeplinirea la timp a planului campaniei agricole de toamnă, pentru o cît mai înaltă calitate a lucrărilor!

Ziua Constituției R. P. R.

CU DOI ANI în urmă, Marea Adunare Națională a votat Constituția Republicii Populare Romîne, legea fundamentală a statului nostru democrat-popular, legea marilor libertăți și drepturi de care se bucură întreg poporul muncitor.

Constituția Republicii noastre populare oglindește mărețele cuceriri ale poporului muncitor din țara noastră pe drumul construirii socialismului. In cuvinte simple cu o claritate de cristal se consfințește în Constituție faptul că în țara noastră baza puterii populare o constituie alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, alianță în care clasa muncitoare are rolul conducător, că principalele mijloace de producție se află în proprietatea socialistă, proprietate a întregului popor.

Constituția Republicii Populare Romîne exprimă politica de pace și colaborare internațională a statului nostru, care în strînsă alianță și prietenie cu U.R.S.S. și țările democrat-populare frățești, contribuie la lupta pentru triumful păcii în întreaga lume.

Puterea populară din patria noastră este rodul luptei pline de eroism a poporului muncitor condus de partid, luptă încununată de succese în condițiile victoriilor istorice ale U.R.S.S. asupra fascismului. Eliberarea patriei noastre de către Armata Sovietică a dat posibilitate poporului muncitor să devină stăpîn pe soarta sa. Constituția noastră este constituția unui popor liber ce își construiește propriul său viitor, propria sa fericire.

Ca de la cer la pămînt se deosebește Constituția R. P. R. de constituțiile burgheze existente în țara noastră înainte de 23 August 1944, constituții care proclamau în mod fățarnic „drepturi democratice", care consfințeau proprietatea privată asupra mijloacelor de producție, consfințeau exploatarea cruntă a omului de către om.

Asemenea rînduieli au apus odată pentru totdeauna în țara noastră. Ele există însă astăzi în țările capitaliste unde pe baza unor legi draconice anti-muncitorești se desfășoară cea mai aprigă prigoană împotriva oamenilor muncii. Drepturile cele mai elementare ale oamenilor muncii din țările capitaliste sînt călcate astăzi în picioare de către burghezie care merge din ce în ce mai mult către fascism. Fapte asemenea interzicerii Partidului Comunist din S.U.A., asemenea activității nestingherite a Ku-Klux-Klanului, devastarea sediilor organizațiilor comuniste și democratice, prigoana împotriva sindicatelor, a organizațiilor progresiste sînt grăitoare în acest sens.

Inspirîndu-se din principiile luminoase ale democrației sovietice socialiste, Constituția Republicii Populare Romîne asigură și garantează oamenilor muncii cele mai largi drepturi și libertăți, punînd accentul pe garantarea lor materială. Legea legilor patriei noastre consfințește grija pentru om și nevoile sale. Scopul suprem al politicii partidului — grija față de om — stă astăzi în centrul atenției statului nostru democrat-popular.

Dreptul cel mai de seamă pe care l-au cucerit oamenii muncii este dreptul de a munci pentru înflorirea patriei, pentru îmbunătățirea vieții lor. Zmulgerea principalelor poziții economice ale burgheziei și crearea unui puternic sector socialist în economie a permis nu numai să se proclame dreptul la muncă ci și să se asigure în fapt acest drept.

Eliberați pentru totdeauna de sub jugul exploatării, conștienți că muncesc pentru ei, pentru viața lor tot mai bună, oamenii muncii au transformat astăzi munca într-o chestiune de onoare, de glorie și eroism.

Proclamînd dreptul oamenilor muncii la odihnă, Constituția stabilește ziua de muncă de 8 ore, concedii anuale plătite pentru toți oamenii muncii. An de an, crește numărul oamenilor muncii, al tinerilor care își petrec concediul de odihnă în cele mai frumoase colțuri ale țării. 500 de mii de oameni ai muncii își petrec anul acesta concediul în casele de odihnă.

In constituția țării noastre se statornicesc cele mai largi drepturi cetățenești: libertatea cuvîntului, dreptul de a alege, de a fi ales pe bază de vot universal, egal, direct și secret, libertatea întrunirilor, a presei, libertăți de care poporul nostru muncitor se bucură din plin. In patria noastră minoritățile naționale nu mai sînt obiectul unei oprimări sălbatice. Ele se bucură astăzi de deplină egalitate cu poporul muncitor romîn.

Tinerii muncitori din rîndurile minorităților naționale se bucură astăzi în țara noastră de aceleași drepturi și libertăți ca și tinerii muncitori romîni. In întreaga țară rețeaua de școli a minorităților naționale cuprinde 3.500 unități școlare și preșcolare, precum și universități în care aceștia învață în limba maternă.

Poporul nostru, condus de partid, pășește mai departe cu încredere și hotărîre, pe drumul care duce spre împlinirea celor mai luminoase năzuințe ale lui.

In viața tinerei generații a patriei noastre rodesc puternic marile libertăți și drepturi consfințite și garantate de Constituția Republicii noastre. Este o mare fericire să fii tînăr și să trăiești în condițiile regimului de democrație populară, care asigură drepturi depline pentru toți cei ce muncesc.

Partidul și guvernul nostru au dat tineretului toate posibilitățile ca tinerețea să-i fie frumoasă, plină de voioșie ca viața sa să fie fericită, plină de realizări și bucurii. Dreptul la învățătură, dreptul de a ne putea bucura de binefacerile culturii și sportului, dreptul de a participa la rezolvarea treburilor obștești sînt asigurate de Constituția R.P.R.

Poporul și tineretul nostru muncitor, adevăratul stăpîn al țării pășește sub lumina Constituției înainte spre noi victorii. El este hotărît să apere cu dîrzenie cuceririle înscrise în marea lege, să consolideze prin munca și lupta sa marile drepturi și libertăți consfințite și garantate în Constituție.

Lupta pentru dezvoltarea mai departe a economiei naționale, creșterea producției bunurilor de consum popular, dezvoltarea într-un ritm mai rapid a agriculturii în anii viitori, creșterea bunei stări materiale și culturale a poporului nostru la îndeplinirea căreia întregul nostru tineret participă cu tot elanul.

In zilele acestea cînd întreaga țară întîmpină Congresul Partidului, tineretul țării noastre, profund devotat patriei, partidului, sărbătorește Ziua Constituției R.P.R. exprimîndu-și hotărîrea de a pune toată energia sa în apărarea și consolidarea cuceririlor înscrise în Constituție, de a contribui cu toate forțele la înfăptuirea politicii partidului în scopul asigurării victoriei socialismului în țara noastră.

In cinstea celui de al II-lea Congres al P. M. R. și a zilei de 7 Noiembrie

Spre noi succese în lupta pentru rodnicia ogoarelor

Cu aceeași dragoste

CRAIOVA (de la corespondentul nostru).

Muncitorii, tehnicienii și inginerii de la G.A.S. Deveselu din raionul Caracal au primit cu mult entuziasm scrisoarea colectivă a oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Galați, cu angajamentele luate în cinstea celui de al doilea Congres al partidului și a zilei de 7 Noiembrie.

In consfătuirea de producție ce a avut loc în după amiaza zilei de 21 septembrie, ei s-au angajat să urmeze cu hotărîre acest exemplu. Conștienți de importanța ce o prezintă bumbacul în industria textilă, muncitorii gospodăriei s-au angajat ca pînă la data de 15 octombrie să recolteze întreaga suprafață cultivată cu bumbac, predînd la secția de egrenat cantitatea de 7 tone bumbac, dintre care 3 tone de calitate superioară și 2 tone de calitatea I, restul de calitatea II și III.

G.A.S. Deveselu are un sector zootehnic bine dezvoltat. Pentru a asigura hrana animalelor pe timpul iernii, muncitorii din această secție au hotărît ca pînă la data de 15 octombrie să recolteze și să însilozeze sfecla furajeră de pe 70 hectare și 230 tone porumb însămînțat în miriște.

Pînă în prezent, în gospodărie a fost însămînțată întreaga suprafață planificată cu rapiță și s-au făcut arături adînci de toamnă pe 480 ha.

Pentru terminarea la timp a arăturilor și însămînțărilor tinerii mecanizatori s-au angajat, alături de cei vîrstnici, să folosească cuplaje de semănători și să lucreze după metoda graficului orar.

Pînă la data de 5 octombrie vor fi însămînțate 850 hectare cu grîu de toamnă și 119 hectare cu orz, iar pînă la jumătatea lunii noiembrie se va efectua arătură de toamnă pe 1500 ha.

De asemenea unul din punctele angajamentului este ca pînă la data de 5 octombrie să fie date în folosință 3 grajduri pentru bovine și cabaline, cît și 2 remize pentru combine și diferite alte mașini. Pentru ridicarea nivelului de trai al muncitorilor vor fi date în folosință pînă la 7 Noiembrie un număr de 84 locuințe.

2000 hectare — un dar frumos

ARAD (de la corespondentul nostru).

S.M.T. Criș a obținut pînă în prezent însemnate succese în executarea muncilor de toamnă. Pentru buna funcționare a tractoarelor în timpul campaniei, ele au fost revizuite bine înainte de a porni pe teren. Astfel, în momentul de față, cu excepția a 3 tractoare care necesită mici reparații, toate tractoarele sînt pe cîmp.

Cu multă bucurie a primit S.M.T. Criș scrisoarea de angajamente în cinstea celui de al doilea Congres al partidului și a zilei de 7 Noiembrie a oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Galați.

Analizînd posibilitățile de rezolvare a sarcinilor ce-i revin, S.M.T. Criș s-a angajat ca pînă la 7 Noiembrie să realizeze planul campaniei de toamnă în proporție de 106 la sută, executînd la toate gospodăriile colective și întovărășirile deservite lucrări de bună calitate. De asemenea tractoriștii vor desțeleni 2000 hectare teren.

Printr-o mai bună gospodărire se vor face în campania de toamnă economii de 8000 kg. motorină și 600 kg. benzină.

Ca să se asigure deplin succes angajamentelor luate se va extinde metoda graficului orar la încă 4 brigăzi de tractoriști și se va lărgi întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist".

Legămînt de hărnicie

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru).

Membrii gospodăriei colective „Oleg Coșevoi" din comuna Deta lucrează de zor la recoltarea culturilor de toamnă și la pregătirea terenului pentru însămînțat.

După citirea scrisorii colective a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și țăranilor din unele unități agricole socialiste și a țăranilor muncitori cu gospodării individuale din unele comune din regiunea Galați, colectiviștii din Deta au cerut tovarășului Toth Ștefan, președintele gospodăriei, să răspundă în numele lor la această chemare.

In cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie, colectiviștii din comuna Deta s-au angajat să recolteze culturile de cartofi pînă la data de 25 septembrie, sfecla de zahăr pînă la 1 octombrie și porumbul pînă la 10 octombrie.

Totodată, pînă la 1 octombrie vor însămînța 23 hectare cu orz și 40 hectare cu grîu, urmînd ca pînă la 10 octombrie să termine toate însămînțările de toamnă, iar pînă la 25 octombrie să termine arătura adîncă pentru însămînțările de primăvară, pe toată suprafața planificată.

Colectiviștii din comuna Deta se mai angajează ca pînă la 25 septembrie să valorifice 2000 kg. cartofi, pînă la 20 octombrie 3100 kg. ceapă și 1000 ouă. In ultima lună a anului vor valorifica 23 porci grași, iar pe piața liberă vor scoate în vînzare 80 porci.

Hărnicia și dragostea de muncă de care colectiviștii au dat dovadă pînă acum, constituie o chezășie că-și vor îndeplini cu prisosință angajamentele.

La gospodăria agricolă de stat din Bucium, regiunea Iași, lucrările din campania agricolă de toamnă sînt în plin. Din cele 80 hectare planificate să fie desțelenite în toamna aceasta, 20 au fost terminate. In același timp se lucrează intens la pregătirea terenului pentru însămînțări.

In fotografie: tov. Mircea Traian, șeful secției Uricani a gospodăriei, dă indicații tînărului tractorist Sacu Ion asupra condițiilor care se cer pentru a face lucrări de bună calitate, în conformitate cu agrotehnica.

Foto: AGERPRES

In plin avînt al întrecerii

Angajamentele luate de către gospodăria noastră în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie, au început să prindă viață.

Astfel, în ceea ce privește angajamentul de a recolta la timp porumbul, combinierii lucrează acum pentru a asigura buna funcționare a combinelor. Pentru recoltare au fost repartizate cele mai bune combine și cei mai buni combinieri și tractoriști ca Ionescu Constantin și Jantea Gheorghe, combinieri și Ivanciu Crețu și Pătrăloiu Dobre, tractoriști.

Porumbarele existente pentru depozitarea porumbului nu sînt suficiente și de aceea am luat măsuri să se construiască magazii în care porumbul să fie depozitat în condițiuni cît mai bune. Aceste magazii se construiesc pe măsură ce se recoltează porumbul. O astfel de magazie s-a construit la secția Traianu.

Paralel cu recoltarea porumbului a început să se recolteze bumbacul. Pentru ca recoltatul bumbacului să se facă la timp au fost create condițiile de muncă necesare pentru aplicarea metodei de lucru rapide a fruntașei în muncă sovietice Basti Baghirova. Culegătorii au reușit astfel să strîngă zilnic cîte 45 kg. de bumbac și chiar mai mult.

Pînă în prezent, în întreaga gospodărie au fost recoltate 3 vagoane bumbac. In ceea ce privește arăturile pentru însămînțările de toamnă, toată suprafața planificată a fost terminată de arat și mai mult a fost chiar prelucrată (lucrată cu discuitorul).

Semințele au fost de asemenea tratate cu substanța chimică necesară în cantitate suficientă.

Munca brigăzilor de tractoare ale gospodăriei am organizat-o în felul următor: o brigadă va lucra la însămînțările de toamnă și cealaltă va executa arături adînci pentru însămînțările din primăvara viitoare. Brigada care lucrează la însămînțările de toamnă a fost asigurată cu două schimburi de tractoriști.

Insămînțările au început. In scopul grăbirii îngropării semințel și a folosirii complete a capacității de lucru a tractoarelor, în gospodărie au fost organizate 4 cuplaje de cîte trei semănători la un tractor (o semănătoare mare și două semănători de tracțiune animală).

Două cuplaje din acestea lucrează în brigada a III-a condusă de V. Oprișan, iar altele două lucrează în brigada a V-a condusă de Vasile Mărgineanu. Pentru asigurarea unei recolte bogate în anul viitor, vom semăna în toamna aceasta, așa cum ne-am angajat, 400 hectare în rînduri încrucișate.

In toamna aceasta gospodăria își va mări suprafața arabilă cu încă 30 hectare. In această privință noi am și identificat terenurile care erau neproductive și pe care le vom desțeleni începînd de la 25 septembrie. Pentru a ne îndeplini angajamentele luate în ce privește sporirea producției de lapte la vaci, ne-am îngrijit din vreme să asigurăm furaje suficiente pentru întregul efectiv de animale și pe toată perioada necesară pînă în anul viitor. Ne-am străduit de asemenea să ne însușim metodele de muncă ale Eroului Muncii Socialiste Constantin Adochiței.

In ceea ce privește popularizarea fruntașilor în producție se vor ține săptămînal consfătuiri de producție în care vor fi dezbătute pe larg metodele de muncă folosite de muncitorii fruntași și se vor lua măsuri pentru extinderea lor.

Pentru îndeplinirea tuturor angajamentelor luate, comuniștii au pornit o serioasă muncă politică în rîndul muncitorilor din gospodărie.

CIOBANU VLAD
directorul G.A.S. Urleasca

STICLARU CONSTANTIN
secretarul organizației de partid

ONORIU IACOMI
inginer agronom șef

Lucrările Conferinței mondiale a muncitorilor din industriile chimică, similare și petrol

Joi au continuat lucrările Conferinței mondiale a muncitorilor din industriile chimică, similare și petrol.

Ședința de dimineață a fost prezidată de Maximiliano Garcia (Venezuela).

Au fost citite telegramele de salut primite de Conferință din partea unor sindicate din diferite țări ale lumii.

În continuarea discuțiilor asupra raportului prezentat în prima zi a Conferinței de Bianchi Lima, a luat cuvîntul Franz Heinisch (Austria).

Laszlo Gall (R. P. Ungară) a adus Conferinței salutul călduros al muncitorilor din industriile chimică și de petrol din Ungaria.

A luat apoi cuvîntul Mario Nerri (Italia) care a vorbit despre situația grea a muncitorilor din industria sticlei și a ceramicei din Italia, subliniind importanța întăririi unității internaționale a clasei muncitoare.

Fail Ahmed (Algeria) a făcut o prezentare a situației tragice în care se zbate muncitorimea algeriană, supusă unei crunte exploatări.

Ashrai Kamel (Kuwei) a prezentat apoi primul coraport intitulat: „Lupta muncitorilor din industria petrolului împotriva supraexploatării de către trusturile și monopolurile petrolifere, pentru sporirea salariilor, pentru drepturi sindicale și pentru dezvoltarea acestei industrii în interesul poporului".

Noi, reprezentanții muncitorilor din industria petrolului — a spus el — ne putem felicita de inițiativa luată de F.S.M., căci este pentru prima oară că muncitorii din industriile chimică, similare și cei din industria petrolului se întîlnesc.

Muncitorii din industria petrolului — a spus coraportorul în încheiere — socot necesar să-și sporească eforturile atît pe plan național cît și internațional în lupta pentru drepturile lor, pentru pace. Ei vor aproba în cursul Conferinței hotărîrea de a crea o uniune internațională care să unească lupta muncitorilor din industriile chimică și similare cu aceea a muncitorilor din industria petrolului.

Prietenia internațională, unitatea și solidaritatea muncitorilor, iată chezășia succesului în lupta noastră.

Au mai luat apoi cuvîntul Sulo Peltonen (Finlanda) și Dimităr Kirov (R. P. Bulgaria).

În numele Federației Democrate Internaționale a Femeilor, Conferința a fost apoi salutată de Dida Mihalcea.

Lucrările Conferinței continuă.

„Secția tineretului"

GALAȚI (de la corespondentul nostru).

Cu puțin timp în urmă colectivul de muncitori din secția ajustaj a Șantierului Naval Galați, format în majoritate din tineri, după ce a terminat lucrul s-a adunat la „Colțul Roșu" pentru a discuta propunerea maistrului Ganea Niculae, ca secția ajustaj să poarte numele de „Secția tineretului". Venind în sprijinul tineretului organizația de partid a aprobat propunerea tînărului maistru. Astfel atelierul de ajustaj a primit noua denumire. Utemiștii Bănucu Gheorghe, Balcan A. și Jecu Ion, responsabili ai brigăzilor de tineret, s-au angajat să întărească prin frumoase realizări în producție cinstea ce le-a fost acordată.

Nu au trecut prea multe zile de cînd în acest atelier au fost confirmați 33 de fruntași în producție. Toate cele 11 brigăzi de tineret din atelier și-au realizat în întregime sarcinile ce le reveneau din plan pe luna august. Tinerii din brigăzile utemiste conduse de Sîrbu Alexandru, F. Gheorghe și Bălan Alecu și-au depășit sarcinile de plan pe luna august în proporție de 35 pînă la 80 la sută.

Puținul timp ce s-a scurs a adus însemnate succese. Dragostea și disciplina tineretului în muncă s-au întărit. Inainte, tinerii Berbec Gheorghe și Mocanu Petre, erau cunoscuți prin atitudinea lor lipsită de simț de răspundere față de muncă și se situau codași. Ei azi sînt cunoscuți ca tineri de frunte în atelier. Îndrumați de organizația U.T.M. și sprijiniți continuu de către organizația de partid din secție, utemiștii și tinerii din atelier continuă munca lor rodnica străduindu-se să păstreze cu demnitate numele atelierului lor.

PE MELEAGURILE IMPĂDURITE ALE DORNEI

Trenul urcă gîfiind pe drum de munte. Privesc pe fereastră. In fața ochilor se conturează priveliștile minunate de pe meleagurile împădurite ale Dornei. Alături de mine, cîțiva tineri în drum spre Dornișoara, își povestesc despre lucruri pe care eu nu le pricep. Nu încape vorbă că despre munca la sectorul de exploatare Dornișoara poți povesti numai atunci cînd trăiești cîteva clipe în viltoarea ei.

Locurile au căpătat altă înfățișare

Nu sînt mulți ani de atunci. Locurile Dornișoarei erau pustii. Intr-un an au apărut vreo cîțiva capitaliști care au început să exploateze masivele păduroase. Oamenii, zeci de oameni zvîrliți în două barăci dărăpănate, munceau din zori și pînă în noapte fără a avea condiții de trai.

Grea era munca și greu era de trăit. Mîna de lucru era ieftină, convenabilă pentru exploatatori, costa mai puțin decît i-ar fi costat introducerea unor mijloace mecanizate. Oamenii se speteau cu unelte primitive de lucru, cu joagăre, topoare și la transportul cu vitele.

În amurg, cînd soarele se ascundea după stîncile de nestemate, în barăci bezna era parcă o continuare nesfîrșită a vieții întunecoase din pădure.

Azi am vorbit cu Ilie Cocărdan, secretarul organizației de partid de la I. F. E. T.-Dornișoara și cu Gheorghe Butucan, secretarul organizației U.T.M. Sînt tineri amîndoi.

Multe s-au schimbat de atunci, prin grija statului democrat-popular. Aici a apărut un adevărat orășel muncitoresc. De partea cealaltă, pe malul Dornișoarei, în dreptul gării, te întîmpină o sumedenie de locuințe confortabile, cu dormitoare ce sclipesc de curățenie, instituții social-culturale etc.

Oamenii cresc

De la I.F.E.T.-Dornișoara iau drumul în fiecare zi, zeci și sute de metri cubi de bușteni spre combinatul „Bernat Andrei" din Dorna și spre combinatele forestiere din alte localități.

Nicicînd nu s-a produs atît cît se produce acum la exploatările Dornișoarei. Este un rezultat al muncii oamenilor. Ei cresc și odată cu aceasta li se îmbunătățește și traiul.

Multe se pot spune despre muncitorii de la Dornișoara. Cu spor muncește Gheorghe Leordeanu, fruntaș în întrecerea socialistă în brigada de prelucrare a buștenilor cu fierăstrăul electric pe estacadă. Ca și el, Ion Bazga din brigada de încărcări vagoane cu macarale T.L. 3 sosite din Uniunea Sovietică, obține zilnic o depășire de normă de peste 160 la sută.

Cristof Adolf, responsabilul brigăzii de tineret pentru prelucrarea buștenilor e fruntaș în întrecerea socialistă. Candidatul de partid Ion Bădărău și utemistul Petru Iuga sînt responsabilii unor brigăzi fruntașe de tractoriști.

Dar iată că în procesul de producție, a intervenit ceva nou. Succesele obținute au devenit mici în fața posibilităților ce s-au creat odată cu introducerea unei metode mult mai avansate, mai spornice de lucru.

Pildă și îndemn

Să tot fie un an de atunci. Fruntașul în întrecerea socialistă Gheorghe Brenoaia a găsit undeva scris că muncitorii sovietici de la întreprinderile de exploatare forestieră din Kiriș aplică o metodă de lucru care mărește cu mult producția.

Gîndul începu să-l frămînte.

— Și la Dornișoara se poate lucra după exemplul forestierilor din Kiriș — își spunea el.

La secretarul organizației de partid și la directorul centrului, Vasile Irimaru, el a găsit tot sprijinul. Și acțiunea a pornit, a cuprins masele. Mulți s-au lămurit de rostul metodei sovietice.

În ce constă această metodă? Ea prevede organizarea unor brigăzi complexe. Munca în astfel de brigăzi se desfășoară la Dornișoara sub lozinca realizării de către un om a cel puțin un metru cub pe zi.

Începînd de la doborît și pînă la transportul buștenilor sînt o sumedenie de operațiuni ce trebuiesc îndeplinite în cadrul brigăzii complexe.

Brigada complexă a lui Gheorghe Brenoaia numără 29 tăietori de lemne și muncitori care îndeplinesc alte operațiuni. Lucrînd la parchetul 20 cu fierăstraie electrice sovietice și avînd toate celelalte lucrări mecanizate, productivitatea zilnică a unui om ajunge la 1,18 m.c. Munca în faze, divizată pe fiecare membru din brigada complexă asigură obținerea acestor rezultate.

Utemistul Mihai Cătană, este mecanicul grupului electrogen al brigăzii. El a venit de mic aici la lucrările de exploatare. Prin grija comuniștilor și a muncitorilor cu mai multă experiență, el a fost trimis la o școală unde s-a calificat și cunoaște bine metoda de la Kiriș.

Și așa, după brigada lui Gheorghe Brenoaia a fost organizată și aceea a lui Iohan Stark și apoi alta.

Fasonatorii Iacob Airinei, Teodor Sacina, ca și muncitorii Neculai Florea și Neculai Moroșan, vîrstnici și tineri, cu experiență sau cu mai puțină experiență, toți muncesc pentru a da o producție sporită.

După lucru, în sala „Colțului Roșu", unii brigadieri citesc lucrări de specialitate, alții cîntă în corul care s-a înjghebat nu de mult.

Mîine ca-ntotdeauna se vor duce din nou la lucru. Doar cu toții participă la lupta pentru a da patriei cît mai mult lemn.

Corespondent
A. ABRAMOVICI

Tribuna inovatorului

Șablon pentru sortarea puieților

În pepiniere sortarea puieților pe calități, conform prevederilor Standardelor de Stat, se face prin apreciere; din această cauză se întîmplă ca unii din puieții corespunzători prevederilor STAS-ului să se arunce iar o parte din cei necorespunzători să fie întrebuințați în lucrările de împădurire.

Fig. 1

Pentru a înlătura aceste neajunsuri și pentru a asigura un randament sporit în munca sortatului, un inovator din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a proiectat și construit un șablon.

Acest șablon asigură sortarea puieților în raport cu grosimea la colet și lungimea sistemului radicular.

Șablonul (fig. 1) este construit din lemn și se compune dintr-o placă verticală (1) fixată pe o placă de bază (2) întărită prin două piese (3) cu secțiunea triunghiulară. Placa verticală este prevăzută cu două deschideri ovale (4) și (5) și două gîturi (6) și (7), a căror lărgime se poate mări sau micșora cu ajutorul unor piese mobile (8) fixate prin șuruburi cu fluture (9) (fig. 2). Piesele (8) se mișcă în fața unor scări milimetrice pe care se citește direct lărgimea gîturilor.

Înainte de începerea sortării se fixează dimensiunile gîturilor astfel încît prin acestea să nu treacă decît puieții mai subțiri, de o anumită dimensiune. Gîtul (6) superior se reglează corespunzător diametrului minim pentru puieți de calitatea I, iar cea inferioară pentru puieții de calitatea a II-a. Luînd puietul, sortatorul încearcă să-l treacă prin gîturi: dacă puietul nu trece prin prima gîtuire, dimensiunea sa la colet corespunde calității I și el va fi clasat în consecință; dacă puietul trece prin această gîtuire dar se oprește la gîtuirea a doua, dimensiunea sa la colet corespunde calității a II-a; în sfîrșit, dacă puietul trece și prin a doua gîtuire, înseamnă că el nu este corespunzător normelor și va fi clasat ca neapt pentru a fi plantat. Deschiderile ovale permit scoaterea puieților din șablon fără să mai fie trecuți prin gîturi.

Verificarea lungimii rădăcinii se face cu ajutorul gradației (10) prevăzută pe placa verticală. Verificarea lungimii tulpiniței nu este obligatorie, dar în mod informativ se poate măsura tot pe scara (10).

Avantajele acestui șablon sînt următoarele: rezolvă problema sortării puieților în mod practic, precis și destul de rapid; este ușor de manipulat și utilizarea lui nu necesită o calificare specială, deoarece sînt excluse citirile cele mai importante, adică cele care indică grosimea la colet; poate fi construit din resurse locale, deoarece nu necesită materiale speciale.

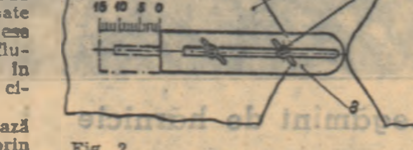

Fig. 2

Șurubelniță pentru montarea și demontarea șuruburilor greu accesibile

La cele mai multe aparate și mașini există șuruburi greu accesibile ce nu pot fi așezate sau scoase cu mîna din locașul lor, iar o eventuală cădere a acestor șuruburi în interiorul mașinii poate provoca fie defectarea acesteia în cazul că șurubul căzut în interior nu este extras la timp, sau în cel mai fericit caz, urmează demontarea unei părți a mașinii în cauză.

În vederea înlăturării acestor neajunsuri, precum și pentru a scurta timpul de lucru, un inovator din Republica Populară Ungară, a conceput și confecționat un nou tip de șurubelniță.

După cum reiese din desenul alăturat, această șurubelniță se compune dintr-un mîner cu fixator cu ghiară, iar vîrful în loc să fie dintr-o singură bucată, este format din două lame din oțel, montate depărtat la vîrf, dimensionate corespunzător necesităților.

Pentru a folosi această șurubelniță este suficient să se preseze cu mîna cele două lame, apropiindu-le una de alta și agățîndu-le în crestătura din capul șurubului. Datorită tendinței de depărtare a celor două lame, șurubul se menține pe vîrful șurubelniței și astfel poate fi montat și demontat cu ușurință în locurile greu accesibile.

IOVIȚU GH.

Din sala tribunalului

De curînd, Tribunalul popular al raionului Tudor Vladimirescu din Capitală a judecat procesul unui grup de scandalagii, care, în stare de ebrietate s-au luat la bătaie în restaurantul „Segarcea" din București, distrugînd diferite obiecte de inventar ale restaurantului.

Tribunalul popular al raionului Tudor Vladimirescu a condamnat pe inculpații Ruse Petre, Ruse Ștefan și Niță Constantin la cîte 3 ani închisoare corecțională, iar pe Ruse Constantin, Vladimireanu Ștefan și Marin Marin la cîte 2 ani închisoare corecțională.

Abuzînd de funcția pe care o îndeplinea Zogru Ion — fost gestionar al șantierului Roșetti-Ialomița — proprietate a Întreprinderii de Stat pentru îmbunătățiri funciare, a achiziționat materiale și în loc să le predea magaziei șantierului și le-a însușit. Inculpatul, de asemenea a ridicat o sumă de bani de la casieria șantierului pentru plata diferitelor transporturi și a decontat apoi această sumă cu acte fictive. El a mai sustras 1500 kg. sodă caustică, proprietatea aceluiași șantier.

Delapidatorul a fost condamnat de Tribunalul popular al raionului Tudor Vladimirescu la 4 ani închisoare corecțională.

LA CULESUL VIILOR

Cine nu a admirat calitatea strugurilor de masă ori sticlele de vin înfundat din Valea Călugărească, sau cui nu-i sînt cunoscute podgoriile bogate ale gospodăriei de stat „Tudor Vladimirescu"?

Succesele harnicilor muncitori ai acestei gospodării sînt și ele cunoscute de mulți. În anul trecut pentru că au dat o producție de struguri sporită la hectar, munca le-a fost răsplătită prin decernarea steagului roșu de gospodărie fruntașă pe regiune. Și iată că a trecut un an de zile de atunci și au sosit iar zilele mult mai plăcute pentru ei — zilele culesului.

Munca tuturor muncitorilor din gospodărie, în timpul anului, este acum răsplătită cu o producție de struguri ce depășește cu 30 la sută cifra planificată în acest an.

Totul este asigurat încă de pe acum. Vinul va fi pus în cele 400 de vagoane-vase, reparate cu mult timp înainte. În cele 40 de centre de vinificație au fost instalate aparatele necesare vinificării strugurilor din acest an.

Tehnicienii viticoli acordă o deosebită atenție executării sondajelor în parcele și analizei calității strugurilor. Acest lucru a făcut posibil ca în scurt timp gospodăria de stat din Valea Călugărească să valorifice 170.000 kg. struguri de masă în stare proaspătă. Acum, pe drumurile de acces din parcele de vie întîlnești fete și băieți cîntînd, purtînd pe brațele lor coșuri pline cu struguri.

De secția din Valea Largă răspunde tehnicianul Petre Greceanu. Împreună cu utemistul Șerbănoiu Ion, el a asigurat de pe acum, ca să existe la punctul 6 — centrul de vinificație — 60 de vagoane-vase. Nu degeaba această secție este fruntașă pe întreaga gospodărie. În acest an secția lor va da cu 50 la sută mai mult vin față de cifra de plan, datorită lucrărilor agrotehnice făcute la timp, dîndu-se atenție deosebită stropitului preventiv, cu zeamă bordeleză, împotriva manei. Odată cu lucrările agrotehnice, ei au făcut și îngrășarea butucilor de vie cu gunoi descompus în scopul sporirii producției de struguri. Acum numai de pe suprafața unde s-au pus 40.000 kg. gunoi la hectar se vor recolta cu 3.000 kg. struguri la hectar mai mult față de planificare. În acest fel s-au valorificat peste 20.000 kg. struguri de masă.

Exemplul tinerelor Carolina Rădulescu, Maria Vislan, Stanciu Stela sau Lepădatu Maria constituie o mîndrie pentru secția Valea Largă. Fiecare dintre ele dă zilnic cu 30—40 kg. struguri sortați mai mult decît prevede norma.

Acum pe dealurile din Valea Călugărească e numai cîntec și veselie. Este doar timpul culesului.

PUIU NICOLAE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Ploești

Cărți noi în limba rusă sosite din U. R. S. S.

I. I. TVERDOHLEBOV — Poema Nekrasova „Komu na Rusi jit horoșo" (Poemul lui Nekrasov „Cine trăiește bine în Rusia"). Acad. Nauc S.S.S.R. 1954, 208 pag. Lei 1,20.

MAXIM RÎLSKI — Velicaia drujba (Marea prietenie). Goslitizdat 1954, 256 pag. Lei 5,80.

* * * Revoliuționaia poezia 1890 — 1917 (Poezia revoluționară 1890 — 1917). Sovetschi pisatel 1954, 815 pag. Lei 11,30.

V. A. KOVALEV — Romanî Leonida Leonova (Romanele lui Leonid Leonov). Acad. Nauc. S.S.S.R. 1954, 400 pag. Lei 14.

S. TREGUB — Nicolai Ostrovski. Sovetschi pisatel, 1954, 184 pag. lei 1,20.

Călătorie subterană

Situați în inima Ardealului, departe de orice așezare omenească, munții Bihorului atrag deopotrivă pe turistul tînăr dornic să-și petreacă zilele concediului de odihnă în mijlocul naturii, pe alpinist, căruia i se deschid vaste posibilități de a practica o nouă formă a sportului celor îndrăzneți și anume alpinismul subteran, cît și pe omul de știință, cercetător pasionat al diverselor manifestări ale naturii.

Nenumărate caravane de turiști tineri din școli și din uzine, cercetează zi cu zi, în toate anotimpurile, frumusețile munților Bihorului. Ei se pasionează în călătoria lor nu numai de aspectele minunate ale lumii calcaroase, ci și de vestigiile trecutului, de lumea animală din caverne, de felul cum au luat naștere peșterile, de circulația apei sub pămînt pe care o urmăresc în drumul ei zbuciumat prin adîncurile muntelui; se pasionează așadar tot mai mult de problemele științifice ale naturii. Iar de aci pînă la descoperirea și exploatarea minereurilor bogate din regiunile muntoase și pînă la întrebuințarea spre folosul omului a puternicelor surse de energie a apei subpămîntene, a torentelor năvalnice ale munților, nu mai e decît un pas.

Astfel a luat naștere o formă nouă — superioară — a turismului și alpinismului — turismul și alpinismul subteran, alpinismul științific pus în slujba științei, în slujba dezvoltării economiei naționale a patriei noastre. Alpiniștii devin astfel pasionați cercetători ai naturii, geologi, mineralogi, speologi și paleontologi amatori.

La Cluj funcționează Institutul de speologie, care se ocupă și cu probleme de paleospeologie și biospeologie (adică cu studiul vieții de odinioară și de azi din grotele subpămîntene ale munților noștri).

Comisia regională de alpinism din Cluj, are o subcomisie de alpinism subteran, care colaborează strîns cu Institutul de Speologie, în cercetarea adîncurilor subterane din munții Bihorului și din alte regiuni ale țării noastre.

Cu sprijinul Consiliului Central al Sindicatelor, s-au organizat mai multe expediții, la care au participat alpiniști și oameni de știință și din a căror colaborare s-a ajuns la remarcabile rezultate științifice și la valoroase performanțe sportive în domeniul alpinismului subteran.

Să urmărim acum o astfel de expediție pornită în exploatarea abisurilor subpămîntene ale munților Bihorului.

. . . .

...Zi de toamnă tîrzie! Lumina blîndă și călduță a soarelui își tremură apele deasupra stațiunii Stîna din Vale.

„Munți" de materiale ciudate zac în fața cabanei turistice. Sute de metri de scări de frînghie, corzi, corturi, saci de dormit, cizme de cauciuc, saltele pneumatice, bărci de cauciuc, lămpi de carbid, aparate de fotografiat și de filmat, borcane și eprubete de sticlă, teodolituri și cantități uriașe de alimente și haine de protecție, așteaptă să fie încărcate pe robuștii căluți de munte.

După cîteva ore de forfotă, enorma încărcătură stă solid fixată — legănîndu-se ușor — pe spatele animalelor. O ultimă chingă strînsă, un ultim rămas bun cabanierului și în fîșîitul monoton al aparatului de filmat — ce înregistrează plecarea noastră pe zeci de metri de peliculă — caravana în șir indian, trecînd pe lîngă izvorul Eremitului, își începe urcușul spre vîrful golaș al Poienii.

Umbrele vinete ale înserării și un vînt aspru ne iau în primire cum ajungem sus pe creastă.

O clipă de popas la „Fîntîna rece", înaltul izvor al Văii Drăganului, cu apa rece ca gheața și odată cu întunericul ajungem la Cornul munților. De aici, ca de pe scena unui uriaș amfiteatru, vezi înșiruindu-se în jurul tău — pînă departe spre orizont — șirurile nesfîrșite de munți. E lumea tainică a prea puțin cercetaților munți ai Bihorului!

Hămăit gros de cîini anunță sosirea noastră la larga poiană de la Padiș, presărată cu nenumărate doline. Ne adăpostim peste noapte în casa pădurarului, pierdută aci în mijlocul munților.

Zorii roșietici ai unei noi zile ne surprind încărcînd materiale și alimente necesare explorării primului nostru obiectiv: „Cetățile Ponorului".

Transportul cu caii e posibil numai pînă la Rîtul Ponorului — tainică poiană — în care o ceață străvezie plutește lin deasupra pămîntului și unde pîrîiașul cristalin ce susură molcom printre pietre, dispare în pămînt, pentru a apare tocmai în măreția de piatră a cetăților. De aci înaintarea cu caii e imposibilă. Organizăm nenumărate transporturi cu spatele a materialelor pentru cercetările subterane și a alimentelor pentru 3—4 zile de pribegit prin adîncurile pămîntului...

Urcăm prin codrul des de brad, unde te întîmpină o tăcere de mormînt... Nu se aude nici cîntecul obișnuit la munte al păsărelelor, nici șuierul vîntului prin brazi— nimic. Coborîm spre cetăți pe o potecă abruptă și stîncoasă. Impresia pe care o simți în fața cetăților e copleșitoare. Totul e de o sălbăticie nemaipomenită.

În față se deschide una din cele 3 doline ale cetăților, adîncă de 200 de metri. În peretele alb de calcar ce contrastează puternic cu verdele închis al brazilor, se deschide portalul imens al unei peșteri. În vuiet prelung de ape pîrîul dispărut în pămînt la Rîtul Ponorului apare la gura imensă a peșterii, pentru a dispare iar, alb de spume, în bezna adîncurilor.

Coborîm pe scări alunecoase de lemn fixate în stîncă pînă sub bolta răcoroasă a uriașei porți. Ne cățărăm pe un grohotiș și trecem în a doua dolină, în care se deschide o nouă gură întunecată a peșterii. Încă un prag înalt și trecem în dolina a treia, cea mai mare, cu fundul plin de bolovani și înconjurată de pereți imenși de stîncă albă-orbitoare. Cîte un brad stingher ieșind dintr-o crăpătură a stîncii se înalță îndrăzneț deasupra abisului.

Prin gura neagră a peșterii din această ultimă dolină, coborîm prelung pe un grohotiș obositor spre rîul subteran. Acesta curge fie cu vuiet puternic de cascadă sfîșiindu-și pieptul alb înspumat de bolovanii ascuțiți, fie liniștit formînd lacuri cu apă neagră și adîncă. Înaintăm și pătrundem într-o beznă ca noaptea. Punem lămpile cu carbid în funcțiune și mergem cu precauțiune de-a lungul năbădăiosului rîu subteran.

Pe o prispă lată de deasupra rîului, ne alcătuim tabăra. Bolta peșterii e sus la zeci de metri deasupra capului și de cele mai multe ori nici nu se poate zări cu sursele noastre de lumină.

În semiîntunericul în care înaintăm începem să nesocotim noțiunea timpului. Trei zile și trei nopți durează călătoria noastră în adîncul pămîntului! Rîul curge printre pereți verticali de stîncă, înalți de zeci de metri. Înaintarea este extrem de dificilă iar problemele tehnice de rezolvat sînt nenumărate. Ajutorul alpiniștilor e de neprețuit. Încercăm traversări periculoase deasupra cascadelor spumegînde; fixăm scări de frînghie oscilante sub greutatea noastră; trecem lacuri cu apa neagră și liniștită cu bărci improvizate din saltelele pneumatice.

Greutățile sînt mari dar avem și roade. Peste tot s-au schițat planurile peșterii, s-au colectat insecte cavernicole și s-au făcut nenumărate fotografii la lumina scînteietoare a magneziului.

După 72 de ore, vedem din nou lumina soarelui care ne pare orbitoare și cu care nu ne putem acomoda ușor. Sîntem obosiți, dar nu regretăm nici un pas din aventuroasa și dificila explorare a rîului subteran din Cetățile Ponorului, pe unde nici o expediție înaintea noastră nu a reușit să înainteze atît de mult.

De aci pe sub Măgura Vînăta, Tomașca și Șesul Gîrzii ne îndreptăm spre muntele Bătrîna unde aprindem un mare foc de tabără. Ridicăm corturile și întinși în sacii călduroși de dormit nu ne trezim pînă dimineața.

Pe muntele Bătrîna la peste 1500 m. altitudine, se deschide gura circulară a unui aven neexplorat (o pîlnie uriașă săpată în calcarul muntelui) și îndreptat vertical spre centrul pămîntului.

Amenajăm în buza avenului o instalație de stîlpi, de care fixăm scările de frînghie legate cap la cap și apoi le aruncăm în prăpastia neagră și adîncă de la picioarele noastre.

Începem coborîșul filmat de operatorul nostru cinematografic, pe scara subțire și oscilantă. Treptat, treptat, se face tot mai întuneric și mai frig. Se coboară astfel — absolut vertical — peste 90 de metri. În fundul avenului găsim zăpadă veșnică și o temperatură în jurul a zero grade.

În cabana de lîngă vestitul ghețar de la Scărișoara, ne fixăm pentru a treia oară tabăra, pentru a explora fenomenele carstice din această regiune și în special avenul din imediata apropiere a cabanei a cărui intrare fusese descoperită numai cu puțină vreme înainte.

Și iată că ne începem explorarea. Legați în coardă coborîm încet, afundîndu-ne de-a lungul pereților umezi în bezna adîncurilor. Lămpile de carbid atîrnate de brîu ne luminează calea.

Sîntem îmbrăcați în haine impermeabile și pe cap purtăm caschete cu amortizoare pentru căderea pietrelor.

Lumina zilei dispare în curînd, scara îngustă de frînghie se răsucește cu noi mereu, iar din cînd în cînd ne oprim pentru odihnă, pe cîte un prag îngust de piatră, ieșit din verticala peretelui.

Coborîm astfel prin 5 săli etajate și ușor răsucite în spirală. În sala doua, la aproximativ 25 de metri adîncime, printre bolovani uriași aduși de ape, descoperim oasele îngălbenite ale unor animale preistorice ce au trăit odinioară prin meleagurile noastre.

Nu fără emoție descoperim lopata largă a cornului unui elan, iar mai jos în altă sală, oasele unui strămoș al zimbrului ce a trăit cu secole în urmă în patria noastră.

Gîndul ne zboară cu zeci de mii de ani în urmă, spre timpurile cînd aceste animale enorme trăiau prin pădurile munților noștri, alături de omul preistoric, care le vîna cu unelte și arme primitive pentru a se hrăni cu carnea și pentru a se acoperi cu blănurile lor călduroase.

La 50 de metri adîncime, în planșeul peșterii se zărește doar o deschidere mică, prin care circulă un curent puternic de aer — care ne-a stins într-o clipită flacăra lămpilor de carbid.

Coborîm oblic prin acest tunel îngust, în care nu încape decît un singur om, ce înaintează tîrîș, tot mai departe spre necunoscut.

După vreo 15 metri, ajungem la deschiderea inferioară a tunelului, în tavanul unei noi peșteri. De aci începe partea cea mai grea — adevărata odisee a călătoriei noastre spre centrul pămîntului. Coborîm în gol pe scări de frînghie și în rapel pe corzi (metodă de coborîre în alpinism pe o coardă trecută prin inelul unui pilon bătut în stîncă) prin crevase adînci, peste bolovani imenși surplombați (ce atîrnă deasupra capului), prin galerii înguste pline cu argilă moale în care te tîrăști culcat, prin galerii cu apă pînă la genunchi, trăgînd după tine zeci de kilograme de scări și frînghii ude și murdărite de argilă...

Sînt aproape 10 ore de cînd coborîm. Dificultățile tehnice se ivesc la tot pasul, oboseala ne cuprinde treptat, treptat, dar dorința de a înainta, de a aduce patriei importante descoperiri ne face să uităm de toate și mergem tot mai departe, tot mai adînc, prin locuri unde niciodată n-a călcat picior de om.

Am parcurs aproximativ 100 de metri și ne aflăm în fundul unei peșteri înguste. În peretele de deasupra noastră se vede spărtura neagră a unei ferestre. Ne cățărăm în ramonaj (cu picioarele pe un perete și spatele pe celălalt) și luminăm acolo. Lămpile noastre însă nu reușesc să străpungă bezna adîncă ce ne împresoară.

Coborîm într-o sală imensă de aproape 100 de metri lungime, cu tavanul pierdut în întuneric. Exploratorii cu lămpile lor par niște licurici pierduți în noaptea subterană.

Prin mijlocul uriașei săli curge un pîrîiaș limpede care-și colectează apele dintr-un lac situat într-o firidă largă a peșterii. În apa limpede pescuim niște răcușori mici albi — științific numiți Niphargus — unul din puținii locuitori ai adîncurilor subpămîntene.

Planșeul peșterii din argilă roșcată e totul numai un desen — un mozaic — de forme geometrice de o perfecțiune și de o regularitate de neînchipuit.

La capătul sălii — lîngă o grămadă de bolovani, o prăpastie fioroasă se deschide la picioarele noastre.

Ne privim cu emoție, fixăm scările de piloane bătute în stîncă și le aruncăm în gol. Coborîm pe scările oscilante și în rapeluri de frînghii trecînd peste bolovani ce atîrnă amenințători deasupra capetelor noastre și prin crevase adînci (crăpăturile înguste între 2 pereți verticali) ajungem la un rîu subteran. El curge la 200 metri adîncime față de punctul de unde am început să coborîm. Coborînd pînă aici, expediția noastră a stabilit un record al R.P.R. de alpinism subteran. Rîul se termină cu un lac mare și adînc. Aici capturăm o mică vietate cu tuburi aspiratoare, ca de cauciuc, care n-a mai fost descrisă pînă acum niciodată în publicațiile științifice din țară și din străinătate.

Mai departe nu mai putem coborî din pricina lacului, dar după calculele noastre, această prăpastie e mult mai adîncă, avînd cel puțin 500 de metri.

Înapoierea e foarte dificilă. Ne cățărăm pe frînghii și pe scări, tragem după noi sutele de kilograme de materiale îmbibate cu apă și nămol și într-un tîrziu, după 10 ore de cățărare extenuantă și după 30 de ore de cînd am început coborîrea, ajungem la lumina unui soare puternic. Avem fețele brăzdate de nesomn și oboseală, dar inimile ne sînt pline de bucuria unei explorări reușite, cu importante rezultate științifice și cu satisfacția unui record sportiv de mare valoare.

Pe sub Curcubeta Bihariei, coborîm spre Calea Arieșului încheind astfel două săptămîni de explorări prin minunata lume subterană a carstului bihorean...

Dr. SÎRBU ION
președintele comisiei regionale de alpinism — Cluj

DE LA ȘCOALA MEDIE — ÎN UZINĂ

Lucrări ieșite din miinile mele

Curînd după ce am obținut certificatul de maturitate, m-am dus la secția cadre a uzinei „Boreț". A doua zi am făcut pentru prima dată cunoștință cu această interesantă întreprindere.

Șeful secției mecanice nr. 3 P. V. Galkin, a condus grupul nostru format din noii veniți prin secții, ne-a povestit istoria uzinei, ne-a arătat mașinile fabricate aici, ne-a dat lămuriri cu privire la utilaj. În ziua aceea am hotărît definitiv să devin strungar. Acum îmi dau seama cît de justă a fost această alegere: munca îmi place, iar cunoștințele obținute în școala medie îmi sînt de mare folos.

După ce mi s-a explicat construcția și conducerea strungului am stat cîteva zile pe lîngă un strungar cu experiență — mă uitam cu atenție, puneam întrebări, încercam și eu. De două ori pe săptămînă toți noii veniți frecventam cursurile de minimum tehnic.

Operația pe care trebuia să mi-o însușesc era simplă — alezarea unei cămăși de cilindru de tractor. Curînd știam să fixez piesa, să așez cuțitul. Mai întîi cu sfială iar apoi cu tot mai mult curaj am început să strunjesc eu însumi. Lucru curios — în primele zile de muncă mi se părea mereu că arborele principal se rotește mai încet decît este necesar. Odată am pornit strungul cu mare viteză și am stricat piesa. Tehnologul secției, Piotr Vasilievici Vasiliev, văzînd că m-am fisticit, s-a apropiat de strungul meu și mi-a spus:

— Și noi ne pregăteam să-ți punem un nou motor, mai puternic decît acesta...

Desigur că am tăcut. Piotr Vasilievici a analizat amănunțit greșala mea, a încercat să mă liniștească: nu-i nimic, se întîmplă.

După această întîmplare am lucrat mai liniștit și nu mai riscam fără rost. Priveam cu atenție cum lucrează muncitorul care mă schimba, tînărul strungar Nicolai Hașiancenko, îmi însușeam metodele lui de lucru. Acum cîtva timp mi-a fost înlocuit motorul strungului. Acum, în locul avansului de 0,45 milimetri, eu dau 0,7 milimetri și dacă înainte reușeam să strunjesc într-un schimb cel mult 25 cămăși de cilindru, acum strunjesc cu ușurință 40—45. Într-o zi am prelucrat chiar 53 piese.

Mă gîndesc să fac un mic dispozitiv pentru grăbirea fixării cuțitului. Piesele îmi vin în serie, iar cuțitul trebuie să-l fixez după ochi. Aceasta îmi răpește timp. Vreau să folosesc un simplu șablon cu suport pe o tijă port-cuțit fixă. Cu ajutorul unui asemenea șablon va fi ușor de fixat cuțitul.

Mă aflu în uzină de puțin timp și firește că nu sînt încă un adevărat strungar. Dar îndeplinind împreună cu alți muncitori de ai noștri o importantă comandă a constructorilor de tractoare, am simțit pentru prima dată în viață că fac cu mîinile mele un lucru care deși nu e prea mare e totuși necesar.

ALFRED GOLOVIN

Poți să lucrezi și să înveți

Am absolvit școala medie anul trecut. Mă simțeam atras și de producție și de institutele de învățămînt superior. M-am înscris la secția fără frecvență a institutului de petrol din Moscova, fiindcă ajunsesem la concluzia că voi putea să lucrez și să învăț în același timp. În această privință m-a sprijinit și subșeful secției mecanice nr. 3 Ivan Sergheevici Nikitin. Ivan Sergheevici mi-a spus că în uzină sînt mulți oameni cari învață fără a ieși din producție. De exemplu: Vasili Hloistov care lucrează în secția nr. 2 la tăiatul roților dințate, termină acum un institut. El lucrează la patru mașini deodată, depășește norma cu 300 la sută. La institute de învățămînt superior studiază și Iosif Rogatkin, maistru la secția de turnătorie, laboranta Tamara Zubkova și alții.

Acum sînt student în anul II. Urmez facultatea de mecanică petroliferă. Uzina noastră produce foarte multe mașini și mecanisme pentru industria petroliferă. Așa că am posibilitatea nu numai să cunosc în practică construcția diferitelor mașini ci și să iau parte ca strungar la fabricarea lor.

Nu pot să spun că este ușor să lucrezi în producție și în același timp să urmezi un institut de învățămînt superior. E greu. Dar cu cît este mai greu, cu atît dorești mai mult să-ți ajungi scopul și la strung și în munca de student.

Mulți tineri și tinere din uzină, care au absolvit școala medie în anul trecut, doresc să-și continuie studiile. Alexandr Loghinov, care a absolvit acum un an școala medie cu medalia de aur, cel mai bun modelier al uzinei, a fost primit în secția fără frecvență a institutului de electro-mecanică din Moscova care pregătește ingineri pentru transporturi; în secția fără frecvență a institutului nostru intră și Galea Liubomirskaia, care a lucrat după absolvirea școlii timp de un an în biroul de construcții al uzinei. Mulți tineri muncitori urmează școli medii tehnice. Poți să lucrezi și în același timp să înveți!

MIHAIL KORȘUNOV

Primul salariu

În iarna anului acesta m-am gîndit adesea la viitorul meu. Visam să devin un inginer priceput și de aceea după ce am terminat școala medie am hotărît să lucrez în uzină.

La începutul lunii iulie am intrat să învăț meseria de strungar în secția mecanică nr. 3 a uzinei „Boreț". Strungarul Victor Nanenin, pe lîngă care am fost dat, s-a dovedit a fi un bun îndrumător. El lucrează în uzină de 11 ani. Victor s-a ocupat mult de mine — m-a învățat să îngrijesc strungul, să folosesc sculele de măsurat, m-a ajutat să-mi însușesc deprinderile practice necesare.

Cursurile tehnice mi-au dat multe cunoștințe folositoare. Tehnologul nostru P. V. Vasiliev ne-a inițiat în diferite aspecte ale meseriei de strungar. El ne-a explicat foarte interesant și amănunțit ce înseamnă toleranță și ajustaj, ce este interschimbarea pieselor și de ce facem piesele de tractoare Diesel aici, iar montajul tractoarelor se face la Celeabinsk. Acasă citeam ceva literatură tehnică, descifram scheme, studiam materialele auxiliare pentru strungari.

Trebuie să mărturisesc că nu m-am simțit prea sigur cînd am rămas pentru prima dată singur la strung. Acum mut suportul fără să mai stau pe gînduri, pot spune chiar, în mod mecanic, dar atunci — îmi vine să rîd cînd îmi amintesc — deseori învîrteam volanul invers.

În procesul tehnologic al prelucrării cămășii de cilindru de tractor eu îndeplineam operația a treia — alezarea exterioară a piesei. De la 21 iulie am trecut la munca în acord și peste cîtva timp am început să îndeplinesc norma de strungar de categoria 5-a.

Și iată că la începutul lui august am căpătat primul meu salariu. În 10 zile de muncă am primit 220 ruble. În drum spre casă am cumpărat o tortă uriașă. Mama a fost atît de bucuroasă încît n-a putut spune nici un cuvînt.

Acum prelucrez pînă la 25 de piese, norma fiind de 17. Dar aceasta nu mă satisface. În meseria de strungar mai sînt încă multe lucruri pe care nu le cunosc. Scopul meu este să devin strungar-universal.

Odată s-a apropiat de mine organizatorul de comsomol al secției, Evgheni Kașin și m-a întrebat dacă mi-am făcut mutația în organizația de comsomol a uzinei și dacă joc volei. Acum sînt membru al echipei de volei a secției. Mi-am făcut noi prieteni. În general se poate spune că m-am obișnuit cu noua mea ocupație. În pauza de la prînz îmi place să stau lîngă straturile multicolore de flori din scuarul uzinei, îmi place să mă bălăcesc în voie la duș în fiecare zi după lucru și mirosul șpanului metalic pe care nu-l deosebeam înainte, mi-a devenit acum cunoscut și drag.

IURI KURAKSIN

(Din „Comsomolscaia Pravda" nr. 197/1954).

De vorbă cu artiștii chinezi

Dirijorul Fan Jen și solistul Mun Gui-bin, sînt membri ai Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare. În decursul vizitei în țara noastră, cei doi artiști chinezi au avut o convorbire cu un redactor al Agenției Romîne de Presă „Agerpres".

Dirijorul Fan Jen a declarat următoarele:

„În iulie 1937 cînd imperialiștii japonezi au atacat China, eram student.

După terminarea studiilor am intrat în rîndurile Armatei a 8-a. Între două bătălii mă ocupam de educația muzicală a ostașilor. Munca și lupta eroică a soldaților au permis ca arta noastră să se ridice pe culmi din ce în ce mai înalte. Am trăit laolaltă cu soldații viața de militar. Ei iubeau spectacolele și eu iubeam viața lor plină de eroism. Anii pe care i-am trăit în focul luptelor împotriva imperialismului japonez pentru eliberarea patriei și împotriva imperialiștilor americani în Coreea, ca și anii în care am participat la construirea socialismului, m-au legat de viața de ostaș, de lupta poporului chinez pentru libertate".

Tenorul Mun Gui-bin, solist al Ansamblului, a spus printre altele:

„Eram tînăr și învățam într-o provincie din nordul Chinei cînd, în 1937, imperialiștii japonezi au ocupat și orașul meu natal. Atunci am fost nevoit să-mi întrerup studiile.

Mișcarea împotriva imperialismului japonez creștea mereu. Am părăsit și eu locurile dragi unde m-am născut și am crescut intrînd în Armata Populară pentru a lupta împotriva cotropitorilor. În decurs de mai bine de 10 ani am luat parte la lupta împotriva imperialismului japonez, la luptele împotriva imperialiștilor americani în Coreea. În tot acest timp am continuat să studiez compoziția și canto. Soldații iubesc mult arta și de aceea noi, artiștii, ajutați de Partidul Comunist Chinez, ne străduim să ridicăm continuu măiestria noastră artistică".

Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare a dat în decursul anilor, mii de spectacole în fața ostașilor, în tranșeele din primele linii de luptă ale frontului, în fața milioanelor de oameni ai muncii din R. P. Chineză. Despre activitatea acestei mari formații artistice, despre felul cum membrii Ansamblului s-au pregătit pentru spectacolele din cadrul diverselor turnee, generalul Cen I, conducătorul Ansamblului, a spus următoarele:

„Artiștii noștri au vizitat Coreea în anii 1951, 1952 și 1953. Pe frontul coreean ei au dat spectacole pentru voluntarii chinezi, pentru Armata Populară Coreeană, pentru eroicul popor coreean. În orașele și provinciile R. P. Chineze, Ansamblul a prezentat nenumărate spectacole pentru oamenii muncii. Numai în cursul anului 1953 au fost prezentate peste 600 de spectacole.

Pentru a ne alcătui repertoriul — a declarat în continuare generalul Cen I — noi ne inspirăm în primul rînd din viața de zi cu zi a ostașilor și a oamenilor muncii din țara noastră. Un bogat izvor îl formează prelucrarea folclorului nostru, a creațiilor ostașilor armatei noastre, operele clasice chineze. În repertoriul nostru figurează de asemenea lucrări pe care le-am învățat de la poporul sovietic și de la popoarele țărilor surori".

În orașele și satele Republicii Populare Romîne, zeci de mii de oameni ai muncii participă la spectacolele marelui Ansamblu chinez. Neuitate vor rămîne în amintirea locuitorilor din Craiova, Timișoara, Cluj, Tg. Mureș, Orașul Stalin și din alte orașe ale țării, a colectiviștilor din Hărman și a miilor de țărani muncitori din împrejurimile acestei comune, spectacolele pe care solii unei arte milenare le-au prezentat în țara noastră.

De la plenarele comitetelor raionale și orășenești ale U. T. M.

Pentru îmbunătățirea muncii educative în rîndul tineretului

In expunerea prezentată la plenara comitetului orășenesc U.T.M. **Oradea**, tov. Fodor Alexandru, prim secretar al comitetului regional U.T.M. Oradea a arătat că Hotărîrile plenarei din august 1953 ale C.C. al P.M.R. au dat un avînt puternic în muncă tineretului din orașul Oradea. În întreprinderile orașului, care în marea lor majoritate produc bunuri de larg consum, peste 3000 de tineri sînt antrenați în întrecerea socialistă. Cele 153 brigăzi de producție, 35 posturi utemiste de control și cele 5 secții producătoare de bunuri de larg consum aduc un aport însemnat la îndeplinirea și depășirea planurilor de producție, la creșterea cantitativă și calitativă a sortimentelor bunurilor de consum popular.

Rolul organizației orășenești U.T.M. de mobilizator al tineretului în producție, învățătură și la o bogată activitate cultural-sportivă — a arătat vorbitorul — a crescut mai ales în urma alegerilor organelor conducătoare U.T.M. Dar cu toate succesele obținute, munca organizațiilor U.T.M., așa cum subliniază Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. nu este la înălțimea sarcinilor puse de partid. Cîmpul de activitate al multor organizații utemiste este încă îngust în raport cu cerințele actuale ale tineretului.

Comitetele organizațiilor de bază U.T.M. scapă de multe ori din vedere problemele principale care ar trebui să stea în centrul activității lor sau se ocupă formal de rezolvarea lor practică. Așa se explică de ce o serie de brigăzi utemiste așa cum sînt la fabricile „Înfrățirea", „Bernat Andrei" etc. muncesc dezorganizat, fără un program de lucru concret.

Atît expunerea cît și unii participanți la discuții printre care utemiștii Mately Mihai, Marin Stelian, Cioma Vasile, au arătat că multe din lipsurile manifestate de tineri în procesul de producție puteau fi remediate dacă în adunările generale U.T.M. se dezbătea cu seriozitate participarea tineretului în procesul de producție. Dar asemenea probleme esențiale cum sînt: întărirea disciplinei în producție, căile de ridicare a productivității muncii și de reducere a prețului de cost, calificarea profesională a tineretului și altele n-au fost în discuția adunărilor utemiste. Astfel organizația de bază U.T.M. de la fabrica „Bernat Andrei" n-a mai discutat din luna martie probleme de producție în adunările generale.

In cadrul discuțiilor, tovarășii Petroianu Marin, Varga Ștefan și alții au arătat că în ceea ce privește folosirea în mod educativ și atractiv a timpului liber al tineretului, comitetul orășenesc U.T.M. a avut serioase slăbiciuni. Deși în anii democrației populare s-au creat largi posibilități pentru desfășurarea unei activități cultural-sportive multilaterale, organizațiile U.T.M. nu folosesc din plin mijloacele materiale ce le stau la dispoziție. După orele de producție un mare număr de tineri bat străzile orașului irosindu-și fără rost timpul liber. Oare acest timp n-ar putea fi folosit în cluburile muncitorești, pe terenurile sportive, pe scenele teatrelor de artiști amatori? Fără îndoială că da. Adevărul este însă că unele organizații U.T.M. au stat pasive față de felul cum își petrec tinerii timpul liber; nu au întreprins acțiuni interesante, cu un puternic caracter educativ, iar comitetul orășenesc U.T.M. n-a intervenit și nu și-a făcut datoria cum trebuie în această direcție, n-a studiat posibilitățile specifice fiecărei întreprinderi pentru a putea indica căile practice de organizare a vieții cultural-educative a tineretului.

Participanții la discuții au criticat faptul că unele manifestări cultural-sportive se organizează în grabă, fără a se urmări îndeosebi caracterul lor educativ și în ce măsură contribuie la formarea conștiinței comuniste a tineretului. Așa de pildă, comitetul organizației de bază U.T.M. de la cooperativa „Cootex" deși organizează des reuniuni ale tineretului, acestea nu întotdeauna își ating scopul educativ.

De obicei reuniunile se fac mai mult pentru dans. De aceea nu e de mirare că tocmai în aceste locuri se întîmplă unele manifestări de huliganism, de șovinism sau atitudini netovărășești. Iar împotriva acestor elemente cu concepții învechite — în spatele cărora uneori stau ascunse urzelile dușmanului de clasă — care fie la reuniuni, pe terenurile sportive sau pe străzi se dedau la acte nepermise, comitetul orășenesc și organizațiile de bază U.T.M. nu iau atitudine hotărîtă, nu stîrnesc față de astfel de elemente disprețul unanim al tinerilor. Plenara a indicat comitetului orășenesc U.T.M. să-și îndrepte mai mult atenția spre organizarea timpului liber al tineretului și combaterea influențelor ideologiei burgheze, să găsească în acest scop forme și metode de muncă cît mai variate și atrăgătoare.

In cuvîntul său tovarășul Balazs Andrei, prim secretar al comitetului orășenesc de partid a insistat îndeosebi asupra faptului că existența multor lipsuri în activitatea comitetului orășenesc U.T.M. își are ca bază faptul că mulți activiști ai comitetului orășenesc U. T. M. Oradea cunosc insuficient preocupările și frămîntările tinerilor. Aceasta pentru că ei stau prea puțin în mijlocul tinerilor pentru a le rezolva problemele, studiază prea puțin metodele de muncă noi și experiența înaintată. E necesar ca activiștii comitetului orășenesc U.T.M. să aplece mai mult urechea la cerințele tinerilor, să-și îndrepte atenția spre strîngerea legăturilor cu masele de tineret.

La plenară participanții la discuții au făcut și multe propuneri. Pe baza lor și în lumina sarcinilor pe care Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. le pune în fața U.T.M., plenara a adoptat un plan de măsuri menit să ridice pe o treaptă mai înaltă activitatea organizației orășenești U.T.M. Oradea.

C. ANDREESCU

Indrumare concretă organizațiilor de bază

În plenara comitetului orășenesc U.T.M. Sibiu care a avut loc de curînd s-au dezbătut sarcinile ce revin comitetului orășenesc U.T.M. în lumina Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. și în lumina lucrărilor Conferinței pe țară a U.T.M.

Ținînd seama de faptul că adevărata călire a tineretului, adevărata educație comunistă se face prin muncă, în focul luptei comune a celor ce muncesc pentru construirea socialismului, a arătat în referatul său tovarășul Vereș Nicolae, prim secretar al comitetului regional U.T.M. Stalin, comitetul orășenesc a desfășurat o intensă muncă politico-educativă pentru a dezvolta în rîndurile tineretului atitudinea socialistă față de muncă, grija față de bunul obștesc, dragostea de muncă și priceperea pentru realizarea programului de măsuri economice elaborat de partid în vederea dezvoltării și întăririi economiei naționale și a ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Ca urmare a acestui fapt organizațiile de bază U.T.M. din orașul Sibiu — sub conducerea comitetului orășenesc P.M.R. și îndrumate de comitetul orășenesc U.T.M. — au obținut o serie de succese în lupta pentru mobilizarea tineretului în producție și în alte ramuri de activitate. Astfel în întreprinderile și instituțiile orașului, întrecerea socialistă a cuprins peste 10.000 de tineri. Numărul tinerilor fruntași în producție a ajuns la peste 1820, iar al inovatorilor și raționalizatorilor la 58. În întreprinderile orașului există de asemenea 137 brigăzi utemiste și 39 posturi utemiste de control care aduc un aport însemnat la îndeplinirea și depășirea planurilor de producție.

În plenară s-a arătat însă că deși comitetul orășenesc U.T.M. a obținut unele succese în mobilizarea utemiștilor și tineretului la îndeplinirea sarcinilor de producție și de organizație, în munca sa mai există încă numeroase lipsuri.

Activiștii comitetului orășenesc mai trec prin organizațiile de bază doar pentru a culege unele date pentru rapoarte, fără să ajute concret în muncă organizațiile de bază U.T.M., fără să le îndrume asupra modului în care să-și ducă activitatea. Organizațiile de bază n-au fost îndrumate asupra felului în care trebuie să organizeze adunările generale cu un conținut atrăgător și interesant.

Stilul de muncă defectuos al unor activiști ai comitetului orășenesc s-a răsfrînt și în organizațiile de bază. La uzinele „Independența" de pildă, utemiștii și tinerii sînt lipsiți de sprijinul comitetului organizației de bază U. T. M. Tovarășul Pădureanu Emil, secretarul comitetului U. T. M. și membru în comitetul orășenesc U.T.M., a lăsat ca munca de organizație să meargă la voia întîmplării. Zile de-a rîndul tovarășul Pădureanu pleacă din uzină sub diferite motive, iar tinerii care doresc să i se adreseze cu diferite probleme nu-l pot găsi. Ca urmare, la uzinele „Independența" majoritatea brigăzilor utemiste ca și multe posturi utemiste de control figurează doar pe tabelele comitetului organizației de bază U.T.M.

În încheierea lucrărilor plenarei, tovarășul Roșianu Gheorghe, din partea biroului comitetului orășenesc P.M.R. Sibiu, a dat prețioase îndrumări asupra felului în care trebuie să muncească activul comitetului orășenesc U.T.M. Tovarășul Roșianu a arătat că este necesar ca în comitetul orășenesc U.T.M. să se înrădăcineze un nou stil de muncă pe baza cunoașterii temeinice a hotărîrilor partidului.

Vorbitorul a subliniat necesitatea întăririi spiritului critic și autocritic în munca activiștilor, stimularea criticii de jos și introducerea în rîndurile biroului comitetului orășenesc U.T.M. a unui spirit de muncă colectiv.

Ținînd seama de criticile și propunerile aduse și luptînd pentru a aplica în viață prevederile Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M., comitetul orășenesc U.T.M. are datoria să ridice pe o treaptă mai înaltă, munca organizațiilor de bază U.T.M. din orașul Sibiu.

POPA GAVRIL
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Stalin

Problemele satului în centrul preocupărilor organizației raionale U.T.M.

Nu de mult a avut loc plenara comitetului raional U.T.M. **Bîrlad** la care s-au discutat — în lumina Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. și a documentelor Conferinței pe țară a U.T.M. — măsurile ce trebuiesc luate în vederea îmbunătățirii activității organizațiilor U.T.M. din raion.

Expunerea prezentată de tovarășul Leica Adam, prim secretar al comitetului regional U.T.M. Bîrlad, a analizat munca organizațiilor U.T.M. din raion pentru traducerea în viață a hotărîrilor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953.

În urma unor măsuri luate de comitetul raional, — a spus vorbitorul — organizațiile U.T.M. se ocupă mai intens de antrenarea tineretului în întreceri socialiste și patriotice. Organizațiile U.T.M. din școli au obținut de asemenea unele rezultate bune în mobilizarea elevilor la învățătură.

În expunerea prezentată s-au arătat însă și o serie de lipsuri existente în munca organizațiilor de bază U.T.M. din raion.

Comitetul raional U.T.M. nu și-a îndreptat suficient atenția spre lichidarea rămînerii în urmă a activității organizațiilor U.T.M. din satele raionului.

Ca urmare a acestor slăbiciuni, organizațiile U.T.M. de la sate, utemiștii n-au fost întotdeauna în fruntea muncii pentru popularizarea politicii partidului de cointeresare materială a țărănimii muncitoare în sporirea producției agricole, pentru popularizarea statutului model al gospodăriei agricole colective și al întovărășirii agricole, în munca de lămurire a tinerilor țărani muncitori asupra superiorității agriculturii socialiste, asupra foloaselor aplicării regulilor agrotehnice.

Munca internă de organizație în multe organizații sătești se desfășoară sub nivelul cerințelor. Adunările generale de organizație n-au devenit adevărate școli de educație comunistă a tineretului. Ele au încă un caracter șablon, neatractiv. Lipsuri mari există și în primirea de noi membri, în activizarea utemiștilor și în strîngerea la timp a cotizațiilor.

Plenara comitetului raional U.T.M. Bîrlad a scos la iveală faptul că una din cauzele principale ale acestor lipsuri este și slaba muncă pe care o duc activiștii raionali în organizațiile de bază. După cum au arătat unii din participanții la plenară, activiștii comitetului raional în frunte cu tov. secretar Ghiroaga Ion se deplasează rar în organizațiile U.T.M. iar atunci cînd merg totuși pe teren, ei nu ajută concret munca comitetelor U.T.M. Plenara a criticat cu tărie munca unor activiști ca Sidorov Nicolae, Mihăilă Zamfir, Usturoi Mărgărit și alții, care trec prin organizațiile de bază fără a da vreun ajutor la îmbunătățirea muncii.

Dar cum putea să ne ajute în muncă tov. Sidorov — a spus tov. Oruna Toader, secretarul organizației U.T.M. din satul Băcani — din moment ce numai într-o singură zi el a vizitat 12 organizații de bază?

Activiștii comitetului raional — s-a arătat în plenară — nu cunosc problemele agriculturii și de aceea ei nu pot să îndrume concret organizațiile de bază U.T.M. de la sate, de aceea ei nu participă personal la munca politică în rîndurile tineretului sătesc, nu țin în fața tinerilor conferințe politice sau agrozootehnice, nu contribuie la răspîndirea cunoștințelor științifice și nu combat suficient superstițiile, misticismul.

Plenara a trasat ca sarcină comitetului raional să ridice nivelul muncii activiștilor, să-i înarmeze cu temeinice cunoștințe agricole, să întărească și mai mult munca de îndrumare și control a organizațiilor de bază U.T.M. de la sate.

GH. ANGELESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bîrlad

Lucrări ce vor apare cu prilejul aniversării proclamării R. P. Chineze

Cu prilejul celei de a 5-a aniversări a proclamării Republicii Populare Chineze, editurile din țara noastră tipăresc o serie de lucrări închinate vieții și muncii eroice a marelui popor al Chinei populare.

In Editura pentru literatură politică va apare în curînd ediția a II-a a lucrării „Despre practică" de Mao Țze-dun. Sub titlul „600 de milioane de oameni liberi", în aceeași editură, au fost publicate recent însemnări dintr-o călătorie în R.P. Chineză, de Eugen Frunză.

Antologia „Poezia chineză contemporană" și nuvela scriitorului chinez Liu Sin, „Povestea lui Ah-qui" vor apare în Editura de stat pentru literatură și artă

„Oamenii Chinei Noi" este intitulat un volum de reportaje de V. Kojevnikov aflat sub tiparul Editurii „Cartea Rusă" Editura Tineretului va publica în jurul datei de 1 octombrie basmul popular chinez „Cocostîrcul galben".

(Agerpres).

Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" a primit Steagul roșu de producție al C.C.S.

Muncitorii, inginerii și tehnicienii Combinatului poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" au primit miercuri după amiază într-un cadru festiv, Steagul roșu de producție al Consiliului Central al Sindicatelor pentru realizări deosebite obținute în întrecerea socialistă în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Munca de zi cu zi depusă de ei în acest timp i-au situat în fruntea întreprinderilor poligrafice din țară. În ziua de 23 August, muncitorii Combinatului lucrau în contul zilei de 4 septembrie. Productivitatea muncii pe fiecare salariat a crescut în această perioadă cu 4,3 la sută. iar prețul de cost al tipăriturilor a fost redus cu 1,5 la sută față de plan. Totodată, calitatea tipăriturilor a fost simțitor îmbunătățită.

Cele mai frumoase realizări în perioada întrecerii în cinstea zilei de 23 August au fost obținute de către colectivul sectorului „Offset" care și-a depășit planul zilnic, în medie, cu 62 la sută. Realizări frumoase au obținut și muncitorii secției linotype-gazete, precum și cei care lucrează la rotativa de ziare. Pentru merite deosebite în întrecerea socialistă în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei, numeroși muncitori din cadrul Combinatului au fost decorați cu ordine și medalii.

Festivitatea decernării steagului a fost încheiată printr-un frumos program artistic prezentat de formații artistice ale Combinatului.

(Agerpres)

Cea de a VII-a ediție a Campionatelor Internaționale de atletism ale R. P. R.

Astăzi, pe Stadionul Republicii, din Capitală va avea loc deschiderea celei de a VII-a ediții a Campionatelor Internaționale de atletism ale R. P. R. Timp de trei zile, pe gazonul verde al stadionului, în cercul de aruncări ca și pe pista de alergări peste 400 de atleți din numeroase țări ale Europei își vor disputa întîietatea.

Pentru a putea informa cititorii noștri despre acest important eveniment sportiv, ziarul s-a adresat tovarășului ION VAIDA, vicepreședinte al C.C.F.S. de pe lîngă Consiliul de Miniștri și președinte al comisiei de organizare a celei de a VII-a ediții a Campionatelor Internaționale de atletism ale R. P. R.

Iată mai jos cîteva spicuiri din declarațiile făcute ziarului:

Discutînd despre edițiile anterioare ale Campionatelor Internaționale de atletism ale R.P.R., despre participanți și performanțele lor ca și despre cîștigătorii edițiilor respective am aflat lucruri deosebit de importante:

„Campionatele Internaționale de atletism al R.P.R — ne-a declarat tovarășul Ion Vaida — au intrat nu numai în tradiția mișcării noastre sportive dar chiar în tradiția marilor competiții de pe continent. Din 1948 încoace, în fiecare toamnă, Stadionul Republicii primește oaspeți din diferite țări: U.R.S.S., R. P. Ungară, R. Cehoslovacă, Franța, R. P. Polonă, Finlanda, R. D. G. și altele. Miile de spectatori care au urmărit întrecerile fiecărei ediții au putut aplauda performanțele valoroase ale unor atleți cu renume ca: Emil Zatopek, Leonid Scerbacov, Odon Földessy, Ferenc Klics, Ioszef Csermak, Valto Olenius precum și o serie de atlete ca Nina Ponomareva, Ursula Donath Jurevitz, Iolanda Balaș, Olga Gyarmaty și altele. Este firesc deci ca multe din rezultatele înregistrate în cadrul acestor campionate să figureze pe listele celor mai bune performanțe europene și chiar mondiale în anii respectivi. Am să amintesc doar cîteva din ele: 100 m. Vladimir Suharev (U.R.S.S.) 10,3 sec. (1951); 10.000 m. Iosef Covacs (R.P.U.) 29:21,2 (1953); înălțime Ion Soter (R.P.R.) 2,00 m. (1953); prăjină Tomas Homonnay (R.P.U.) 4,30 (1953); greutate: Otto Grigalka (U.R.S.S.) 16,28 m. (1951) ciocan Ioszef Csermak (R.P.U.) 59,99 (1953).

In probele femenine s-au remarcat prin rezultatele obținute Nadejda Hnikina Dvalișvili (U.R.S.S.) 11,7 sec. pe 100 m. (1951); Evghenia Secenova (U.R.S.S.) 24,7 secunde pe 200 m. (1951) Natalia Smirnițkaia (U.R.S.S.) 51,01 m. la aruncarea suliței (1951)".

Lucruri deosebit de interesante am aflat despre pregătirile care s-au făcut în vederea actualei ediții, despre unele măsuri tehnico-organizatorice care s-au luat pentru buna desfășurare a acestei competiții.

„După cum se știe, orice competiție dar mai ales un concurs atletic necesită o serie de măsuri organizatorice pentru ca întrecerile să se desfășoare în bune condiții. Emil Clemme, secretar general și directorul organizării campionatelor europene din 1951 de la Bruxelles a calificat organizarea trecutei ediții a campionatelor ca fiind „formidabilă". Faptul că noi am primit și alte aprecieri ale concurenților și conducătorilor de peste hotare, dovedește că pînă acum am dus la bun sfîrșit cu succes organizarea acestor întreceri. Ca de fiecare dată și acum comisia de organizare a campionatelor a acordat o atenție deosebită acestei probleme. Măsurile luate în acest an vor îmbunătăți și mai mult condițiile de desfășurare a competiției. Stadionul Republicii care va găzdui întrecerile va oferi concurenților și de data aceasta unele surprize; de pildă, aici s-au amenajat două praguri electrice la gropile de sărituri, care permit determinarea precisă a depășirilor. Tot la probele de sărituri s-a mai introdus o inovație care stabilește foarte precis performanțele. Este vorba de un nou dispozitiv de măsurare a săriturii. Pentru anunțarea timpului învingătorului în alergări va exista la linia de sosire un indicator special. S-a mărit de asemenea numărul indicatoarelor de rezultate. S-a refăcut tabela de afișaj. Iar pentru ziariștii străini și ziariștii noștri s-a amenajat o frumoasă lojă".

Cum este și firesc ne-am interesat despre pregătirile lotului nostru de atleți care vor reprezenta patria în aceste întreceri.

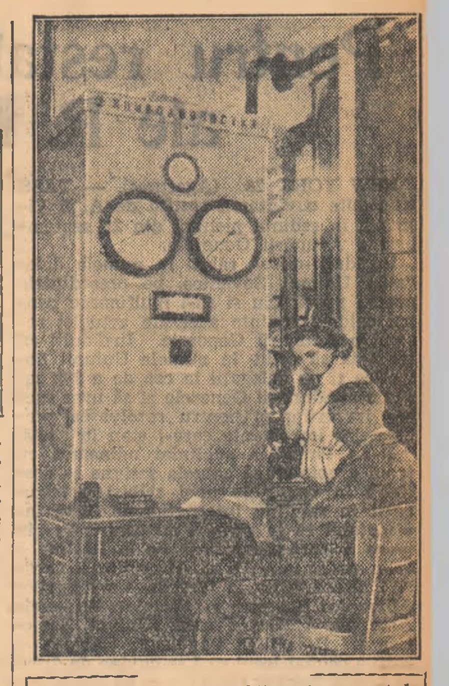
„Ca de obicei, ne-a declarat în continuare tovarășul Ion Vaida, înaintea competițiilor internaționale, reprezentanții noștri s-au pregătit cu sîrguință. Din lotul nostru fac parte o serie de elemente tinere care-și vor face debutul internațional cu prilejul acestei tradiționale competiții. Mulți dintre atleții noștri sînt într-o formă bună, confirmată de altfel de cîteva noi recorduri realizate la ultimile concursuri de verificare. Melania Velicu a aruncat greutatea la 12,90 m. Dumitru Bîrdău a realizat 2'27"8/10 pe 1.000 m. iar Florica Dumitru a alergat 400 m. în 58,3 secunde. Din echipa noastră fac parte numeroși maeștri ai sportului, campioni și recordmani care au pe lîngă o bună pregătire și experiența întrecerilor internaționale.

Desigur, cele mai bune rezultate le așteptăm de la săritorii noștri în înălțime: Ion Soter care a cucerit pînă acum de fiecare dată locul I la proba de săritură în înălțime în cele șase ediții anterioare Iolanda Balaș, clasată pe locul al doilea la campionatele europene de la Berna".

Lucruri interesante am aflat și despre oaspeții de peste hotare care vor lua startul la actuala ediție a campionatelor.

„La actuala ediție a campionatelor și-au anunțat participarea aproximativ 400 atleți și atlete din 15 țări. Astfel, sînt de citat în primul rînd, doi deținători de recorduri europene: polonezul Sidlo (80,15 m. la aruncarea suliței) și maghiarul Klics (55,70 m, la aruncarea discului). De asemenea la săritura cu prăjina va evolua suedezul Lunberg (4,44 m.). Acesta s-a clasat pe locul al doilea la recentele campionate europene de la Berna. El va avea la București un adversar de seamă în francezul Victor Sillon care tocmai în această lună și-a ameliorat recordul sărind 4,30 m. Vom avea printre oaspeți pe demifondistul danez Gunnar Nielsen, care a înregistrat anul acesta excelentele performanțe 1'48" pe 800 m. și 3'44"4/10 pe 1500 m. aceasta din urmă aducîndu-i medalia de argint la campionatele europene; belgianul Frans Herman care în ultima vreme și-a întrecut compatriotul său G. Reiff la alergările de fond.

Actuala ediție a Campionatelor Internaționale de atletism ale R. P. R. pune în fața organizatorilor, sarcini deosebit de însemnate. Prin buna sa desfășurare el va aduce desigur o însemnată contribuție la dezvoltarea pe plan mondial a atletismului".

Prin mii de fire călătorește curentul electric de la termocentrala Sîngeorgiu de Pădure — Regiunea Autonomă Maghiară spre uzine și fabrici ca și spre casele oamenilor muncii. Cu multă însuflețire lucrează muncitorii, tehnicienii și inginerii acestei termocentrale.

Iată-i în fotografie pe inginerul chimist Mies Margareta șefa secției de epurare chimică a apei și mecanicul manevrant Nagy Arpad, în timpul lucrului.

Informații

Zilele acestea a plecat în Uniunea Sovietică o delegație care va vizita Expoziția Agricolă Unională de la Moscova.

Din delegație fac parte tovarășii Ștefan Nicolae, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, Vasile Malinschi și Bucur Șchiopu, vicepreședinți ai Comitetului de Stat al Planificării, prof. dr. Gr. Orbejan, director științific al Institutului de cercetări agronomice, cercetători de la Institutele de cercetări agrotehnice și zootehnice, muncitori și tehnicieni din gospodării agricole de stat și stațiuni de mașini și tractoare, colectiviști, țărani muncitori întovărășiți și cu gospodării individuale.

★

Miercuri după amiază a avut loc în sala de festivități a Academiei R.P.R., o adunare festivă consacrată comemorării a 50 de ani de la moartea marelui scriitor A. P. Cehov.

La adunare au luat parte acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele de onoare al Academiei R.P.R., acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., acad. Mihail Sadoveanu, președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R., academicieni, membri corespondenți și colaboratori științifici ai Academiei R.P.R., scriitori etc.

Știre sportivă

● Joi au sosit în Capitală alte delegații sportive de peste hotare care și-a anunțat participarea la cea de a VII-a ediție a campionatelor internaționale de atletism ale R.P.R.

In cursul dimineții a sosit lotul atleților din R. P. Bulgaria, R. P. Ungară, Austria, R. P. Polonă și Suedia.

La sosire, oaspeții au fost întîmpinați de reprezentanți ai Comitetului pentru cultură fizică și sport, membri ai comisiei centrale de atletism și de activiști sportivi.

„Băieții" de la Vlaici

Intîi de toate, tovarășul Ilie Dumitru, șeful secției politice a S. M. T. Vlaici, raionul Vedea, a ținut să-mi arate remizele construite de curînd. M-a purtat îndelungă vreme printre batozele băgate la adăpost, explicîndu-mi amănunțit, cîte hectare de grîu a tocat fiecare în parte în campania de treieriș, în ce sate au funcționat și, mai ales, mi-a povestit isprăvile săvîrșite de „băieții" care le-au avut în îngrijire. Dînsul obișnuiește să spună „băieți" tuturor tractoriștilor și mecanicilor, chiar dacă unii au acasă feciori de însurat. Am întîrziat mai mult într-o latură a remizei, ca să deslușim pe peretele unei batoze, mai jos de inițialele stațiunii, înțelesul unor însemnări făcute cu creta, stîngaci: „azi iulie 25, realizat 18.132 kg. grîu... azi 26 iulie realizat numai 14.000 kg." După care însemnări, cum dealtfel se înțelege, urmau semnături lungi, pe care oricît m-ași fi căznit, nu le-aș fi putut descifra.

Despre toate aceste mașini, șeful secției politice avea ceva de povestit. Istoria uneia însă, îi place îndeosebi s-o spună tuturor vizitatorilor.

— Cu mașina asta tovarășe, băieții au făcut minuni. Unde? In satul Bărbălăi, comuna Călugări. „Individualii" din Bărbălăi aveau pe aria lor batoza unui chiabur. Dar parcă poți să-i spui batoză? Înghițea pe zi, atîția snopi, cît ronțăiau caii lui bunicu-meu și tot la două ceasuri se înfunda. A noastră, cum să zic, nu dovedeau țăranii s-o sature și scotea grîul curat, numai bobul lui. Vin „individualii", îi dau roată, holbează ochii cu mirare și odată strigă la „băieți": „Apoi, dacă nu vă e cu supărare, grăbiți să terminați ca să vă mutați și la noi. Rabla chiaburului nu vrem s-o mai știm pe aria noastră".

Pe urmă, cu toate că doream să ies la cîmp să cunosc munca brigăzilor, a trebuit totuși să merg să văd și clădirile în lucru. Acolo, tîmplarii asudau din greu să potrivească grinzile acoperișului, în vreme ce zidarii întăreau colțurile cu stîlpi masivi, iar niște fete gălăgioase amestecau mortarul. Tovarășul Ilie Dumitru avea o vorbă pentru fiecare din ei și multe pentru mine. De pe schelă, îmi arătă în dreptul bucătăriei castelul de apă pe care conducerea a proiectat să-l pună în funcțiune anul acesta.

La dormitoarele băieților se făcea curățenie și, tot acolo, niște femei umpleau saltelele, iar altele spălau pufoaicele îmbibate de unsoare. Se vedea că toți muncitorii rămași în stațiune se îngrijeau cu dragoste ca tractoriștii să nu ducă lipsă de nimic atunci cînd s-or întoarce din campanie.

Am ieșit din stațiune și după ce-am trecut cu piciorul albia secată a Vedei. am urcat un colnic și-am ajuns la Ulmu, la perimetrul gospodăriei colective **„7 Noiembrie" din Vlaici unde erau tractoarele brigăzii a treia**, condusă de utemistul Scarlat Constantin, un tînăr robust, negricios, zgîrcit la vorbă mai abitir decît la chimir. Gospodăria are contract cu S.M.T. pentru 35 ha, în muncile de toamnă. In răstimp de două zile brigada arase 28 ha.

— Strașnici băieți, îmi spuse tovarășul Ilie, utemiști tot unul și unul. Au început de acum munca și trag cu nădejde. Ehe, altfel cum crezi c-ar fi cîștigat steagul întrecerii pe regiunea Pitești în campania de vară?

Ziua de toamnă încînta cu undele de busuioc și cu cerul curat ca lacrima. Pe jgheabul văii, tractoarele huruiau ca norii cînd aduc grindină.

— Cati a noastră, zise șeful secției politice, arătînd o fată durdulie, abia săltată peste pragul a 20 de ani, se simte aici cu multă răspundere .Asta pentru că dînsa a tras prima brazdă pe pămîntul gospodăriei cînd a luat ființă, acum doi ani.

Am aflat mai apoi că președintele gospodăriei, Ion Stegaru, cînd se întîmplă de dă pe la brigadă, cu Cati se apucă întîi la discuție și pe ea o muștruluiește dacă cumva i se pare că brazda n-are adîncimea potrivită, sau că la capete scapă cormanelor fîșii cît de mici. Pentru fată acest fapt constituie o fală.

Muncind organizat și susținut, Cati împreună cu Drăguț Maria ,organizatoarea grupei U.T.M. a brigăzii, realizează zilnic o depășire de mai bine de un hantru, iar Agob Gheorghe se ține aproape de ele, cu toate că dimineața se rupe cu greu din mrejele somnului. Pentru acest ponos a primit nu o singură dată brafturealå din partea organizatoarei de grupă. Ba, într-o zi, Cati, după ce a așteptat răbdătoare ca mezinul „să facă ochi lumii" i-a trîntit în față o nerozie (el nu vrea să-i zică batjocură). Ci-că: „Pînă domnul din pat sare, soarele răsare, pînă domnul se încalță, soarele se-nalță". Ocara l-a întărîtat, dar a avut atîta cap să tacă.

Grupa U.T.M. a brigăzii n-a întocmit planuri de muncă grozave pe coli întregi de hîrtie și organizatoarea nu dă în brînci să țină nesfîrșite dări de seamă în lungi și plictisitoare ședințe. Nu, fiindcă tinerilor acestora viața le-a dat o bună învățătură și izbutesc să rezolve majoritatea problemelor ivite, fără amețeală de vorbe. Sarcina lor de frunte este să realizeze o arătură de calitate. Și ca s-o îndeplinească ei îngrijesc cu deosebită dragoste motoarele. S-a iscat chiar de la începutul campaniei un neajuns: căldura mare care dăunează motoarelor. Scarlat Constantin a chibzuit ce-a chibzuit și-a propus o soluție: să lungească pauza de la amiază și-n schimb să pornească dimineața cu un ceas înaintea zorilor și seara să rămînă încă un ceas după asfințit.

Repaosul, de fapt, are aspectul unei ședințe neoficiale. Atunci se citesc ziarele aduse de curierul stației și se discută cu înverșunare o mie și una de chestiuni, de cele mai multe ori privind activitatea brigăzii. Pe Cati, de pildă, o pasionează nespus însemnările din ziar care vorbesc despre munca multor tractoriști de pe întreg cuprinsul Patriei. Veștile acestea le înghite ea cu lăcomie ca pe niște bucate alese. Uneori se întîmplă ca citind să se lase cuprinsă de un neastîmpăr lăuntric. Clipește des, gata parcă să verse lacrimi de amărăciune, învinuindu-se singură în gînd că-i o „mocîltă". Incordarea ei își are izvorul în dorința ce i s-a înfiripat în inimă de cum a citit Directivele. Inainte, Cati învăța fără tihnă s-ajungă mecanic, acum ține s-ajungă cea mai bună tractoristă în stațiune. De ce? Fiindcă, socoate ea, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, organizînd cele 3 S.M.T. model, va chema acolo numai tractoriști de mina întîia. Și Cati vrea și ea să fie chemată.

— Haide, rupe din pîine și mănîncă, o poftește aproape repezit Scarlat Constantin, căci nu poate el să-și închipuie cum îi trăznește cuiva prin minte să plece de la Vlaici.

Drăguț Maria urmărește cu vie curiozitate evenimentele care se petrec în China. Fruntea ei îngustă, încadrată de șuvițele de păr negru scăpate de sub basmaua vișinie se încruntă ori de cîte ori află că bandele ciankaișiste întreprind atacuri aeriene asupra orașului Amoy.

Cînd duduitul năpraznic al tractoarelor umple din nou gurile văilor, șeful de brigadă nu mai cunoaște ce-i oboseala. Trece de pe tractor pe tractor, verifică din mers adîncimea brazdelor și strigă fiecăruia: „ai grijă, economie la carburanți, nu risipi uleiul că nu mai vezi un strop!".

Fetele se dau cu totul muncii, iar Agob Gheorghe nu se lasă, ține pasul cu ele, ca seara, cînd s-or aduna în jurul focului de vreascuri, să se fudulească oleacă zădărind-o pe Cati: „am eu 17 ani, însă nu pricep de ce ăi mai „bătrîni" țin nasul sus, că lucru mare nu prea fac ei".

Cercetînd la biblioteca stațiunii fișele de cititor a celor din brigada treia m-am întrebat nedumerit: de unde mai găsesc timp acești tractoriști să parcurgă atîtea volume?

La această întrebare, răspunsul mi-l dăduse încă de pe tractor. Agob Gheorghe: „Să fii tînăr înseamnă să tinzi ne-ncetat spre mai mult, spre mai bine".

FANUȘ NEAGU

Pentru restabilirea drepturilor legitime ale R. P. Chineze în O.N.U.

Cuvîntarea rostită de A. I. Vîşinski în şedinţa plenară din 21 septembrie a Adunării Generale O. N. U.

NEW YORK 23 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de A. I. Vîşinski, în şedinţa plenară din 21 septembrie a Adunării Generale.

Ingăduiţi-mi să salut, în numele delegaţiei Uniunii Sovietice, pe preşedintele nostru provizoriu şi să-i mulţumesc pentru caldele cuvinte adresate actualei sesiuni a Adunării Generale. Ingăduiţi-mi totodată să salut în numele Uniunii Sovietice şi pe delegaţii la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale şi să urez succes lucrărilor ei pentru rezolvarea problemelor importante care-i stau în faţă.

D-na Pandit a subliniat adineauri cu toată dreptatea că actuala sesiune se deschide în condiţiile unei slăbiri a încordării în relaţiile internaţionale. Este indiscutabil că la aceasta au contribuit în mare măsură Conferinţa de la Berlin a celor patru miniştri ai Afacerilor Externe şi Conferinţa de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe şi Statelor Unite ale Americii, Angliei, Franţei, Uniunii Sovietice şi Republicii Populare Chineze — care a ocupat locul ce i se cuvine de drept în rîndul marilor puteri — şi cu participarea celorlalte ţări interesate.

Inainte ca Adunarea să treacă la munca sa organică consider necesar să mă opresc asupra acestei probleme, acordînd o deosebită însemnătate împrejurărilor pe care voi avea onoarea să le expun ulterior. Nu se poate tăgădui că Conferinţa de la Geneva a făcut un mare pas în direcţia slăbirii încordării internaţionale: a încetat un război sîngeros care a durat aproape opt ani şi a fost restabilită pacea în Indochina. Totodată, Conferinţa de la Geneva a confirmat importantul rol ce revine marelui popor chinez în rezolvarea problemelor internaţionale litigioase. Această conferinţă a confirmat justeţea principiului aplicat de Uniunea Sovietică şi de o serie de alte ţări, că problemele de cea mai mare importanţă ale menţinerii păcii şi securităţii internaţionale nu pot fi rezolvate fără participarea marii puteri care este Republica Populară Chineză. Astăzi, toată lumea recunoaşte rolul pozitiv pe care l-a avut participarea Republicii Populare Chineze la Conferinţa de la Geneva.

Carta noastră cere Organizaţiei Naţiunilor Unite să-şi îndeplinească îndatoririle în conformitate cu principiile echităţii, cu principiile dreptului internaţional.

Numai cu condiţia îndeplinirii conştiincioase a prevederilor Cartei îşi poate îndeplini Organizaţia Naţiunilor Unite datoria pe care o are în faţa întregii omeniri în opera de întărire a securităţii internaţionale, de întărire a păcii generale — de acest lucru noi nu ne îndoim.

Trebuie să recunoaştem însă că majoritatea Adunării Generale se abate în mod sistematic de la aceste prevederi.

Poporul chinez de 600 de milioane de oameni construieşte cu succes, sub conducerea guvernului său popular, o viaţă nouă, aducîndu-şi totodată contribuţia la opera de întărire a relaţiilor internaţionale pe baza colaborării prieteneşti, a apărării păcii şi a asigurării securităţii internaţionale.

Domnilor delegaţi, nu este oare monstruoasă situaţia ca în Organizaţia Naţiunilor Unite, care pretinde că este o organizaţie internaţională, menită să întărească legăturile de prietenie între popoare, să nu existe nici pînă astăzi reprezentanţi ai marelui popor chinez de 600 de milioane de oameni, ca locul care aparţine în mod legal în O.N.U. Republicii Populare Chineze să fie ocupat şi acum încă de reprezentantul clicii gomindaniste, care a fost izgonită din China? Această situaţie este înjositoare pentru Organizaţia Naţiunilor Unite. Această situaţie subminează prestigiul ei internaţional, subminează respectul şi încrederea faţă de Organizaţia Naţiunilor Unite ca organizaţie internaţională. Această situaţie nu poate fi în nici un caz tolerată. Această situaţie aduce prejudicii intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace, privează organizaţia noastră, Organizaţia Naţiunilor Unite, de posibilitatea de a acţiona aşa cum se cuvine în măreaţa operă de întărire a păcii generale şi a securităţii internaţionale. Neparticiparea Republicii Populare Chineze are repercusiuni negative asupra activităţii unor organisme importante cum este Consiliul de Securitate, în care, în conformitate cu Carta, China ocupă un loc de membru permanent, dar în care acest loc este ocupat în mod ilegal de un reprezentant care nu are nici un drept la aceasta, care nu reprezintă pe nimeni.

Această situaţie — repet — nu poate fi tolerată în nici un caz.

Organizaţia Naţiunilor Unite nu poate nesocoti cererile cercurilor largi ale vieţii publice şi politice din întreaga lume de a se pune capăt unei asemenea nedreptăţi revoltătoare, unei asemenea ilegalităţi cum este privarea Republicii Populare Chineze de dreptul ei legitim de a-şi ocupa locul în Organizaţia Naţiunilor Unite şi în organisme importante ale ei cum este Consiliul de Securitate. În favoarea restabilirii drepturilor legitime ale R. P. Chineze în Organizaţia Naţiunilor Unite se pronunţă o serie de oameni de stat de la conducerea diferitelor ţări, printre care Marea Britanie, India, Pakistan, Norvegia, Danemarca, Islanda, Suedia şi o serie de alte ţări. Toate acestea dovedesc că cercurile cele mai largi din toate ţările înţeleg însemnătatea participării Republicii Populare Chineze la treburile internaţionale, înţeleg că nu se poate vorbi despre Organizaţia Naţiunilor Unite ca despre o organizaţie internaţională cu autoritate, dacă una din marile puteri — Republica Populară Chineză — este lipsită de posibilitatea de a participa la lucrările ei.

Este indiscutabil că problema restabilirii drepturilor legitime ale R. P. Chineze în O.N.U. şi-ar fi găsit de multă vreme o rezolvare pozitivă, dacă una dintre marile puteri — Statele Unite ale Americii — nu ar împiedica acest lucru prin fel de fel de pretexte artificiale, lipsite de orice temei politic, juridic şi moral. Ele nu vor să ţină seama nici de faptul că aproape 25 de state au stabilit sau stabilesc relaţii diplomatice cu Republica Populară Chineză.

Convingerea noastră profundă este că o asemenea politică, care nesocoteşte interesele naţionale ale popoarelor Asiei, este sortită eşecului.

Datoria tuturor popoarelor iubitoare de pace este de a înlătura obstacolele care împiedică Republica Populară Chineză să ocupe locul ce i se cuvine în O.N.U. şi să se încadreze în activitatea acestei organizaţii, care nu poate fi încununată de succes atîta timp cît Republica Populară Chineză nu va participa la ea pe picior de egalitate cu toate statele suverane.

Date fiind cele expuse, delegaţia Uniunii Sovietice propune să se adopte chiar acum următoarea rezoluţie:

„Adunarea Generală consideră necesar ca reprezentanţii Republicii Populare Chineze, numiţi de Guvernul Central Popular, să ocupe locul legitim al Chinei în Adunarea Generală şi în celelalte organisme ale Organizaţiei Naţiunilor Unite".

Delegaţia sovietică consideră că este de datoria ei să atragă în mod deosebit atenţia Adunării Generale asupra faptului că orice nouă tergiversare în rezolvarea acestei probleme ar aduce în mod inevitabil un prejudiciu serios prestigiului internaţional al Organizaţiei Naţiunilor Unite, întăririi securităţii şi păcii în întreaga lume.

Delegaţia Uniunii Sovietice îşi exprimă speranţa că problema restabilirii drepturilor poporului chinez în Organizaţia Naţiunilor Unite va fi rezolvată în mod pozitiv la actuala sesiune fără nici un fel de noi amînări.

Lucrările Adunării reprezentanţilor populari din întreaga China

Raportul lui Ciu En-lai

PEKIN 23 (Agerpres). — China Nouă transmite: In şedinţa din 23 septembrie a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga China s-a început discutarea punctului 3 de pe ordinea de zi. In cadrul acestei şedinţe, premierul Ciu En-lai a prezentat raportul cu privire la activitatea guvernului R. P. Chineze. Intîmpinat cu aplauze furtunoase, Ciu En-lai s-a ocupat în prima parte a raportului de succesele obţinute în anii puterii populare în domeniul construcţiei economice şi culturale.

Noi — a declarat Ciu En-lai — sîntem ocupaţi cu munca paşnică, iar pentru aceasta e nevoie de condiţii paşnice, e nevoie de pace în lumea întreagă. Tocmai aceasta determină politica de pace a Republicii Populare Chineze în domeniul relaţiilor internaţionale.

Ocupîndu-se în mod special de relaţiile dintre China şi Uniunea Sovietică, Ciu En-lai a arătat că Uniunea Sovietică acordă poporului chinez un uriaş şi multilateral ajutor material, financiar şi ştiinţifico-tehnic pentru înfăptuirea construcţiei economice. Colaborarea sinceră dintre China şi U.R.S.S. — a declarat Ciu En-lai — reprezintă o forţă mereu crescîndă în opera de menţinere a păcii în Extremul Orient şi în lumea întreagă. Faptul că despre această prietenie se vorbeşte în Preambulul Constituţiei noastre dovedeşte că această prietenie este veşnică şi de nezdruncinat. Referindu-se la relaţiile dintre Republica Populară Chineză şi ţările de democraţie populară, Ciu En-lai a subliniat că aceste relaţii se caracterizează prin colaborarea politică, economică şi culturală care creşte şi se întăreşte pe zi ce trece.

Se întăresc şi se dezvoltă relaţiile de prietenie dintre China şi Republica Populară Democrată Coreeană şi Republica Democrată Vietnam.

Vorbind despre faptul că în ultimii cinci ani poporul chinez în strînsă unitate cu marea sa aliată—Uniunea Sovietică—şi ţările de democraţie populară au dus o luptă dîrză pentru apărarea păcii în lumea întreagă împotriva agresiunii şi a războiului, Ciu En-lai a subliniat că unitatea şi colaborarea dintre toate statele frăţeşti, sub conducerea Uniunii Sovietice, au dus la importante schimbări în situaţia internaţională, schimbări care sînt favorabile forţelor păcii şi nu forţelor agresiunii. Pe viitor, a declarat Ciu En-lai, noi vom continua să lărgim aceste relaţii de unitate şi colaborare în vederea consolidării continue a forţelor păcii în lumea întreagă.

Ciu En-lai a declarat că China îşi construieşte relaţiile cu ţările din Asia de sud-est pe principiile respectului reciproc, al integrităţii teritoriale şi al suveranităţii, al neagresiunii şi al neamestecului în treburile interne, a egalităţii şi a avantajului reciproc şi a coexistenţei paşnice.

Bazîndu-se pe aceste principii, China este gata să stabilească relaţii diplomatice cu toate celelalte ţări care vor aspira şi ele în mod sincer spre aceasta.

Republica Populară Chineză — a declarat Ciu En-lai — acordă o mare atenţie extinderii legăturilor economice şi culturale cu toate ţările, întrucît aceasta contribuie la îmbunătăţirea situaţiei economice a ţărilor interesate, la întărirea înţelegerii reciproce şi la crearea condiţiilor pentru colaborarea internaţională.

Ciu En-lai a subliniat că gruparea agresivă în frunte cu S.U.A. continuă să fie ostilă Republicii Populare Chineze şi împiedică restabilirea drepturilor legitime ale R. P. Chineze la O.N.U.

Făcînd o caracterizare a tratatului referitor la crearea blocului militar al Asiei de sud-est (S. E. A. T. O.), semnat sub presiunea S. U. A., Ciu En-lai a declarat că acesta este un bloc militar al unor puteri coloniale care nu numai că reprezintă o ameninţare la adresa Chinei, ci are şi scopul de a înlesni o agresiune a S.U.A. împotriva ţărilor asiatice. La 14 septembrie a.c., a declarat Ciu En-lai, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a dat publicităţii o declaraţie în care se arată că statele iniţiatoare ale acestui bloc militar poartă toată răspunderea pentru acţiunile lor care încalcă serios sarcina de întărire a păcii. Această declaraţie — a subliniat Ciu En-lai — corespunde întru totul punctului de vedere al guvernului R.P. Chineze. Arătînd că cele mai importante ţări ale Asiei ca India, Indonezia, Birmania, au refuzat să participe la conferinţa de la Manilla, Ciu En-lai a declarat că guvernul R. P. Chineze sprijină întru totul poziţia acestor ţări şi protestează în mod hotărît împotriva creării blocului militar în Asia de sud-est.

Cauza noastră este cauza construcţiei socialiste şi a transformărilor socialiste, a declarat în încheiere Ciu En-lai, ea este o cauză dreaptă. Cauza noastră, a eliberării Taivanului, a apărării suveranităţii şi integrităţii teritoriale a statului nostru, a apărării păcii în Extremul Orient şi în lumea întreagă, este de asemenea o cauză dreaptă.

După raportul lui Ciu En-lai au început dezbaterile. In şedinţa din 23 septembrie au luat cuvîntul deputaţii Cen Iun şi Go Mo-jo.

Situaţie încordată în Vietnamul de sud

PARIS 23 (Agerpres). — Ştirile apărute în presa pariziană arată că în Vietnamul de sud s-a creat o situaţie extrem de încordată. La 21 septembrie a avut loc la Saigon o demonstraţie la care au participat 300.000 de aşa-zişi „refugiaţi" din regiunea deltei Tonkinului. Demonstranţii adunaţi în faţa reşedinţei guvernului Vietnamului de sud au cerut să fie trimişi înapoi pe teritoriul Republicii Democrate Vietnam. Poliţia a deschis focul asupra demonstranţilor; au fost înregistraţi morţi şi răniţi. După cum relatează ziarul „L'Humanite" majoritatea acestor oameni au fost duşi cu forţa în Vietnamul de sud de către corpul expediţionar francez şi de către trupele lui Bao Dai, cînd acestea se evacuau din delta Tonkinului. In prezent, aceşti oameni duc o existenţă mizerabilă deoarece nu au adăpost şi sînt lipsiţi de orice fel de mijloace pentru a-şi putea procura alimente.

Ziarele relatează de asemenea că lupta pentru putere dintre guvernul Vietnamului de sud şi comandamentul armatei a dus la o criză politică acută în ţară. Reşedinţa lui Ngo Dinh Diem, şeful guvernului, şi a generalului Nguem Van Hin, comandantul armatei lui Bao Dai, sînt păzite de mari detaşamente de armată şi poliţie, care au la dispoziţia lor unităţi de tancuri. „Paralel cu criza din Vietnam — scrie ziarul „France-Soir" — se intensifică şi contradicţiile franco-americane. Americanii însă nu doresc în nici un chip un guvern care să se sprijine pe secte şi armată şi să fie sub directa influenţă a francezilor"...

Scurte ştiri

● Ca urmare a invitaţiei Ministerului Culturii al U.R.S.S., la Moscova a sosit o delegaţie de reprezentanţi ai artei cinematografice din India, condusă de binecunoscutul regizor Ahmad Abbas. Delegaţia este compusă din cunoscuţi regizori, artişti şi operatori de cinematograf. Membrii delegaţiei vor lua parte la festivalul filmului indian care începe la 23 septembrie la Moscova şi în alte oraşe din Uniunea Sovietică.

● În octombrie anul acesta se împlinesc zece ani de la eliberarea Norvegiei de nord de către Armata Sovietică de sub ocupaţia germano-fascistă. În legătură cu această aniversare, guvernul Norvegiei a hotărît să organizeze la 24 octombrie 1954 în oraşul Kirkines o serbare solemnă adresînd totodată guvernului sovietic invitaţia de a trimite o delegaţie care să participe la această festivitate.

● După cum anunţă ziarul „Yomiuri", organizaţia studenţească de autoconducere de pe lîngă institutul juridic „Hosei" a organizat un miting de protest împotriva acţiunilor poliţiei, care ştirbesc libertatea instituţiilor de învăţămînt din Japonia. In ultima vreme poliţişti civili au pătruns în institut şi au urmărit pe membrii organizaţiei studenţeşti de autoconducere. La miting a fost adoptată o rezoluţie de protest împotriva acestor acţiuni ilegale ale poliţiei.

● Potrivit unor date speciale transmise de postul de radio Delhi, în urma recentelor inundaţii din statul Uttar Pradesch care au cuprins o suprafaţă de aproximativ 2,5 milioane acri pămînt, au avut de suferit aproape 2.000.000 oameni şi au fost distruse 17.000 de case. Pagubele provocate recoltei sînt uriaşe.

● In senatul italian au loc dezbateri furtunoase în legătură cu demisia lui Attilio Piccioni din postul de ministru de externe şi cu poziţia guvernului italian faţă de afacerea Montesi. Umberto Terracini, luînd cuvîntul în numele grupului parlamentar comunist, a demascat cu tărie legăturile dintre primul ministru Mario Scelba şi cei doi vinovaţi principali de asasinarea tinerei Vilma Montesi — Pietro Piccioni şi Ugo Montagna.

Declarînd că „Italia nu poate fi reprezentată de prieteni ai unui aventurier de felul lui Montagna", Terracini a cerut în numele grupului parlamentar comunist demisia primului ministru, Scelba.

Lucrările celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale O. N. U.

NEW YORK 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 septembrie, Comitetul General O.N.U. a trecut la aprobarea ordinii de zi a celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

In cadrul acestei şedinţe, Comitetul General a examinat o mică parte din problemele propuse spre a fi discutate în cadrul Adunării Generale şi a hotărît includerea lor pe ordinea de zi a actualei sesiuni.

La discutarea includerii problemei admiterii de noi membri pe ordinea de zi reprezentantul U.R.S.S., A. I. Vîşinski, a declarat că consideră raţional să nu se examineze la actuala sesiune a Adunării Generale problema admiterii Laosului şi Cambodgiei în O.N.U. înainte de deplina reglementare a problemelor politice în Indochina, în conformitate cu acordurile realizate la Conferinţa de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe. Impotriva acestei propuneri au obiectat reprezentanţii Franţei şi Australiei. Cu o majoritate de voturi Comitetul General a inclus pe ordinea de zi problema admiterii Laosului şi Cambodgiei în O.N.U. Reprezentanţii U.R.S.S. şi Cehoslovaciei s-au abţinut de la vot.

Reprezentanţii puterilor coloniale — Anglia, Franţa, Australia s-au pronunţat şi au votat împotriva includerii pe ordinea de zi a problemei Irianului de vest (partea de vest a Noii Guynee), problemă prezentată de delegaţia Indoneziei.

Cu majoritatea de voturi, Comitetul General a inclus această problemă pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale.

Comitetul a adoptat de asemenea o hotărîre cu privire la includerea pe ordinea de zi a problemelor Marocului şi Tunisiei.

Comitetul a fixat pentru 10 decembrie a.c. data aproximativă a încheierii lucrărilor celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale.

★

NEW YORK 23 (Agerpres). — TASS transmite: În dimineaţa zilei de 23 septembrie a avut loc şedinţa Comitetului General pentru încheierea examinării ordinei de zi a Adunării Generale. Şedinţa a început cu discutarea problemei autodeterminării Ciprului.

După discuţii Comitetul General a hotărît cu 9 voturi contra trei şi trei abţineri să recomande includerea acestei probleme pe ordinea de zi.

Apoi Comitetul General a aprobat includerea pe ordinea de zi preliminară a celorlalte probleme, printre care figurează plîngerea Birmaniei împotriva agresiunii gomindaniste. Comitetul a aprobat recomandările secretarului general cu privire la repartizarea problemelor de pe ordinea de zi între comitete. Potrivit acestei propuneri, Comitetul nr. 1 trebuie să se ocupe cu următoarele probleme: problema coreeană, raportul comitetului pentru măsuri colective, raportul comisiei pentru dezarmare, problema tunisiană, problema marocană, problema Irianului de vest şi problema Ciprului.

Inmînarea Premiului internaţional Stalin al păcii profesorului John Bernal

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 23 septembrie, în sala Sverdlov din Kremlin, în prezenţa a numeroşi reprezentanţi ai vieţii publice din Uniunea Sovietică, academicianul Dmitri Skobelţin, preşedintele Comitetului pentru premiile internaţionale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", a înmînat Premiul internaţional Stalin al păcii profesorului John Bernal, eminent om de ştiinţă englez, activ luptător pentru pace.

Cu prilejul înmînării acestei înalte distincţii profesorului Bernal, academicianul Skobelţin a declarat:

— În persoana lui John Bernal, salutăm pe un eminent reprezentant al gîndirii ştiinţifice înaintate, al cărui nume este cunoscut cercurilor largi ale opiniei publice mondiale. Profesorul Bernal îmbină remarcabilele sale realizări pe tărîmul ştiinţei cu o intensă activitate pe tărîm social. El ia de mult parte activă la viaţa politică a ţării sale.

Premiul Internaţional Stalin — a spus academicianul Skobelţin — reprezintă o răsplată meritată pentru meritele deosebite ale lui John Bernal în slujirea cauzei păcii.

Întîmpinat cu multă căldură de întreaga asistenţă, a luat cuvîntul profesorul Bernal. El a spus între altele:

Am primit această distincţie cu un sentiment de recunoştinţă şi conştient de faptul că ea mi-a fost decernată nu atît pentru meritele mele personale cît mai mult ca unui reprezentant a mii de luptători pentru pace din ţara mea. Tocmai aceşti oameni, membri ai mişcării pentru apărarea păcii din Anglia, sînt aceia care merită distincţia.

Sper — a declarat în încheiere John Bernal — că voi putea folosi premiul care mi se înmînează astăzi pentru lărgirea colaborării internaţionale a oamenilor de ştiinţă, pentru întărirea cauzei păcii.

Note de călătorie

Tineretul din AFRICA NEAGRĂ

Jacques Denis
Secretar general al F.M.T.D.

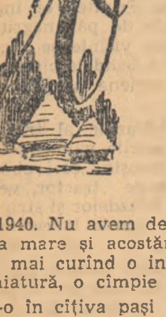
În curînd va apare nr. 8 al revistei „Tineretul lumii", organ al F.M.T.D. Acest nr. al revistei cuprinde un bogat şi variat material despre viaţa şi lupta tineretului din întreaga lume, articole cu caracter literar şi ştiinţific, impresii de călătorie, informaţii, fotografii etc.

„Tineretul lumii" — hartă vie a felului cum trăieşte şi activează tînăra generaţie iubitoare de pace, se citeşte cu multă plăcere, contribuie la strîngerea legăturilor de prietenie şi solidaritate între tinerii din diferite ţări, uniţi sub steagul F.M.T.D.

De curînd, Jacques Denis, secretar general al F.M.T.D., a făcut o călătorie de studii, străbătînd mai multe teritorii franceze din Africa Neagră. In cursul acestei călătorii el s-a întîlnit cu nenumăraţi tineri, cu conducători şi membri a 58 de organizaţii de tineret şi a stabilit noi legături între tineretul democrat din întreaga lume şi tinerii africani, care luptă pentru eliberarea lor de sub jugul colonialismului.

Reproducem mai jos notele de călătorie ale secretarului general al F.M.T.D. Jacques Denis — publicate în nr. 8 al revistei „Tineretul lumii".

dimineaţă călduroasă de primăvară africană. Vîntul de noapte a limpezit zările senine. Marea şi cerul s-au înveşmîntat în culori vii, strălucitoare.

Şalupa care face naveta între Dakar şi insula Gorea a trecut repede dincolo de geamandurile scufundate în timpul luptei ce s-a dat aici în 1940. Nu avem de străbătut o distanţă prea mare şi acostăm pe ţărmul insulei.

E mai curînd o insuliţă, cu un port în miniatură, o cîmpie pe care ai şi străbătut-o în cîţiva paşi şi o faleză neagră: fortăreaţă. Cu ani în urmă s-au dat aci lupte: portughezii, olandezii, englezii, francezii se războiau pentru insula Gorea.

Într-adevăr, Gorea era una din porţile Africei, unul din centrele principale ale negoţului de sclavi, de carne vie...

A încetat traficul de sclavi ce luau drumul Goreei.

Totuşi în Africa Neagră mai există sclavi mai ales în Sudul Saharei, în Sudan şi în Nigeria (alcătuiesc cam 10% din populaţia acestui teritoriu).

Oficial, se pretinde că nu ar exista discriminare rasială în Africa Neagră.

O găsim însă în mod curent pretutindeni. Nu vezi nici un alb în „autobuze" (nişte camionete în care se înghesuie cîte douăzeci de inşi), după cum nu vezi niciunul circulînd pe străzi în tovărăşia negrilor. În ce priveşte locuinţele, cartierele europenilor le poţi vedea bineînţeles instalate în locurile cele mai bune, pe platoul Dakar sau de-a lungul bulevardelor umbroase din Bamako; cît priveşte cartierele populare, ele constituie un act de acuzare împotriva dominaţiei coloniale.

Închipuiţi-vă — de o parte şi de alta a şoselelor principale, gudronate, care duc spre aeroport sau în interiorul ţinutului — alei nisipoase, pline de gunoaie şi care pe vreme de ploaie se prefac în adevărate fluvii de noroi. Locuinţele sînt un fel de căsuţe — mai curînd barăci — cu un singur cat. Cimentul costă mult prea scump. Un tînăr funcţionar negru îmi explica, arătîndu-mi un morman de pietre: „Mai mulţi membri ai familiei am pus mînă de la mînă şi am izbutit să cumpărăm pietrele astea. Acum vom face economii ca să cumpărăm ciment, dar o să mai treacă multă vreme..."

Majoritatea locuinţelor o formează barăcile de scînduri, uneori încropite din lăzi vechi sau chiar din bidoane ruginite desfăcute din încheieturi şi îndreptate cu ciocanul. Mai sînt şi numeroase colibe acoperite cu paie.

Apă, canalizare, instalaţii sanitare nu există. La Medina, în Dakar, fiecare fîntînă şi fiecare closet public deservesc sute de familii; oamenii stau aici la rînd din zori şi pînă-n noapte. Şomeri, purtînd pe cap bidoane cu apă, umblă din uşă în uşă, oferind apă gospodinelor, ca să-şi cîştige astfel tocmai atît cît să poată cumpăra un pic de mei. Deasupra cartierelor populare se pot vedea ulii şi stîrvari rotindu-se neîncetat şi repezindu-se din înălţimi pentru a se ospăta cu resturile îngrozitoarei mizerii omeneşti.

Muncitorii din Africa Neagră au cîştigat o victorie importantă obţinînd prin lupta lor adoptarea unui cod al muncii. In această acţiune, muncitorii francezi s-au solidarizat întru totul cu cei negri.

Colonialiştii urmăresc însă un singur scop: să stoarcă în timpul cel mai scurt cît mai multe profituri şi se străduiesc prin orice mijloace să saboteze prevederile legale, ce constituie un pas înainte pe calea progresului.

Astfel, ei falsifică în mod sistematic coeficientul salariului „minimal", de unde rezultă diferenţe tarifare enorme între salariaţii europeni şi cei negri. La Dakar, de pildă, în timp ce salariul minimal pe oră al unui muncitor european (calculat la categoria cea mai mică) este de 151,15 franci, la care se mai adaugă alocaţiile cuvenite membrilor de familie, un muncitor african primeşte numai 28,10 franci.

Un salahor din Niamey (Nigeria) trebuie să muncească un ceas şi 39 de minute pentru a-şi procura costul unui kilogram de mei, şase ore şi 41 de minute pentru un kilogram de orez, şapte ore şi 44 minute pentru un kilogram de carne, nouă ore şi 30 de minute pentru un litru de ulei.

Trebuie să menţionăm că şomajul atinge proporţii uriaşe (25—30% din totalul salariaţilor din Dakar).

Inspectorul general veterinar Feunteun a putut consemna într-un raport oficial cifrele după care consumul curent de carne în teritoriile franceze din Africa de nord se reduce la 25 kilograme anual, deci 14 grame pe zi.

2800 calorii constituie raţia normală, zilnică în ţările tropicale. În ţinutul lacului Ciad, raţiile nu depăşesc 917 calorii.

Doctorul Palud, inspector şcolar în Africa Occidentală Franceză, notează că numai 25,2% din elevii care urmează cursurile şcolilor din teritoriul Haute-Volta mănîncă de trei ori pe zi, 45,5% nu mănîncă decît odată în 24 de ore şi 14,5% odată la două zile. Şi doar e vorba de copii care pot urma cursurile şcolare, deci o minoritate privilegiată!

Urmările tragice ale mizeriei profunde ce domneşte se oglindesc pînă şi în coloanele cifrelor oficiale.

La St. Louis, în Senegal, treizeci de copii din o sută, mor înainte de a fi atins vîrsta de 2 ani şi jumătate. La maternitatea africană din localitate s-au înregistrat la 14.138 de cazuri de sarcini, 12.631 de naşteri normale, 896 de avorturi, 611 naşteri de prunci morţi. Din cele 14.138 de naşteri anuale, 2687 de prunci au murit la o vîrstă fragedă. În ţinuturile din interior situaţia este şi mai gravă: astfel, la Fort Archambault (Ciad), în 1951, la 460 de gravide s-au înregistrat 184 de prunci morţi în primele şase zile de la naştere — deci un procent al mortalităţii de 40%. Buletinul de informaţii al Comisiei Copilului a Organizaţiei Naţiunilor Unite (U.N.I.C.E.F.), din decembrie 1952, arată că 43% din copiii Africei mor înainte de a fi atins vîrsta de 15 ani.

Tuberculoza face mari ravagii, în ciuda legendei după care nu ar fi de loc răspîndită.

Spitalele nu reuşesc să facă faţă acestor flageluri decît în mod cu totul insuficient. Negrii se înghesuie, stînd zile şi nopţi întregi pe treptele spitalului african din Dakar, aşteptînd să se elibereze un pat.

Conducătorii Asociaţiei Generale a Studenţilor din Dakar îmi descriu condiţiile de şcolarizare în Africa Neagră. Institutul lor de „Înalte Studii" nu beneficiază nici pe departe de condiţiile necesare spre a fi la nivelul adecuat necesităţilor unor teritorii destinate să înregistreze mereu noi cuceriri sociale pe calea progresului. Dimpotrivă, atît condiţiile de studiu, cît şi piedicile care vin să îngrădească posibilităţile tinerilor negri din Africa, dornici să urmeze cursurile facultăţilor de specialitate europene, totul vădeşte voinţa de a frîna cu orice mijloace formarea unor cadre şi a unor intelectuali care s-ar putea dovedi „nemulţumiţi".

Atenţia îmi fusese atrasă de marele număr de copii care hoinăreau pe străzi în miezul zilei, datorită faptului că numărul şcolilor şi al cadrelor didactice este mai mult decît neîndestulător. 92% din copiii de vîrstă şcolară rămîn în afara şcolarizării. Aceasta în timp ce în bugetul Africei Occidentale franceze, 1.79% din prevederile bugetare sînt destinate învăţămîntului şi 6,32% poliţiei.

Pe tot parcursul călătoriei mele am putut constata aceeaşi situaţie în toate domeniile culturii. Preţul cărţilor şi al publicaţiilor este prohibitiv, fără să mai pomenim de faptul că oricine ar putea propaga idei anticolonialiste se bucură de o „atenţie" deosebită din partea autorităţilor...

Subvenţiile sînt rezervate numai organizaţiilor de tineret care sînt pe placul administraţiei colonialiste. Astfel s-a întîmplat, de pildă, în cazul Consiliului Tineretului din Senegal, care a avut îndrăzneala să denunţe afilierea la o organizaţie ce se bucură de un sprijin considerabil din partea Adunării Mondiale a Tineretului (W. A. Y.) şi căruia i-a fost suprimată subvenţia şi i s-a retras aparatul de proiecţie cinematografică ce-i fusese pus la dispoziţie.

De asemenea în Sudan, atît Consiliul Tineretului, cît şi diferitele asociaţii de tineret — cercetaşii, grupele culturale etc. — nu primesc nici o subvenţie oficială, acestea fiind bineînţeles rezervate organizaţiilor create de misionarii catolici.

Mai trebuie să adăugăm că o parte însemnată a creditelor anemice de care dispune administraţia colonialistă pentru „acţiunile tineretului" este folosită pentru a finanţa călătoriile cîtorva persoane de încredere trimise să participe la reuniunile internaţionale care sînt pe placul ei.

După cum am putut constata, de pildă la Bamako, la 25 mai, aceeaşi „Siguranţă Naţională" (poliţia guvernamentală) care încerca să împiedice delegatul F.M.T.D. să-şi continuie călătoria, se îndeletnicea cu recrutarea unor „oameni de încredere" pe care intenţiona să-i trimită la Singapur la adunarea generală a W.A.Y. (de care s-a amintit), unde urmau desigur să „reprezinte" pe tinerii din Sudan, care habar n-aveau de cele puse la cale fără ştirea lor.

Aceasta arată, de altminteri toată importanţa legăturilor ce trebuie să se dezvolte între tineretul acestor ţinuturi — indiferent de organizaţiile din care face parte — şi tineretul democrat din lumea întreagă. Nouă, tuturor, ne revine datoria imperioasă de a sparge izolarea monstruoasă în care se încearcă să fie învăluiţi fraţii noştri din Africa.

★

Semn de admiraţie este faptul că nimic nu poate abate curajoasele popoare ale Africei de la ţelurile lor juste de emancipare şi progres.

Diferitele tentative arbitrare de represiune au primit o ripostă hotărîtă. În ziua de 1 Mai a acestui an s-au putut vedea măreţele manifestaţii de la Dakar pînă la Brazzaville. La Niamey, unde se defila pentru prima oară în asemenea zi, 5000 de manifestanţi — din cei 15.000 de locuitori ai oraşului — umpleau străzile.

Tinerii dau dovadă de o dorinţă şi de o voinţă de luptă cu totul deosebită. Organizaţiile cu adevărat active care îi mobilizează devin astfel făuritoarele unei unităţi tot mai largi. Dintre acestea amintim aci Adunarea Tineretului Democrat din Africa (R.J.D.A.), Uniunea Tinerilor din Sudan, Uniunea Tineretului din Nigeria. Cu prilejul unei reuniuni organizată de R.J.D.A. la Dakar, am putut adresa celor 300 de tineri prezenţi mesajul de pace şi prietenie al F.M.T.D. şi al tineretului francez.

Toţi tinerii sînt însufleţiţi de convingerea că unitatea rîndurilor lor este chezăşia izbînzii aspiraţiilor lor legitime. De aici şi hotărîrea lor de a conlucra în acest scop, hotărîre care îşi găseşte expresia în existenţa însăşi a Consiliilor de tineret menţionate mai sus. Consiliul Tinerilor din Senegal, în care se află reunite cele 41 de organizaţii din acest ţinut a elaborat un remarcabil program de revendicări, ţinînd seama de toate nevoile tineretului.

Pretutindeni ni s-a făcut primirea cea mai călduroasă, manifestîndu-se sincer dorinţa de a conlucra cu F.M.T.D. şi cu tinerii din lumea întreagă. S-au înfiripat noi legături, din ce în ce mai trainice, ce vin să întărească lupta comună împotriva colonialismului, a mizeriei, analfabetismului şi războiului.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.06.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii